

ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΡΩΣΣΗ, Δ. Φ.
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ

ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Α.

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

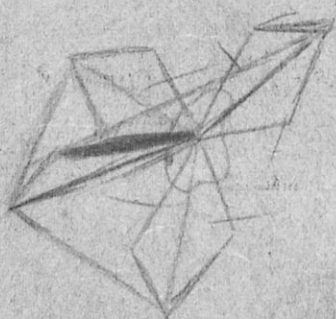
ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΤΕΤΡΑΤΗΡΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟΥ ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΡΩΣΣΗ
ΟΔΟΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ & ΝΙΚΟΛΗΜΟΥ
(Παρά τὸ Μητροπολιτικὸν μέγαρον)

1924

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡ. 4

1924 10/11

ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΡΩΣΣΗ, Δ. Φ.
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ

ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΟΔΙΑ Α.

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΤΕΤΡΑΤΑΞΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟΥ ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΡΩΣΣΗ

ΟΔΟΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ & ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ

(Παρά τὸ Μητροπολιτικὸν μέγαρον)

1924

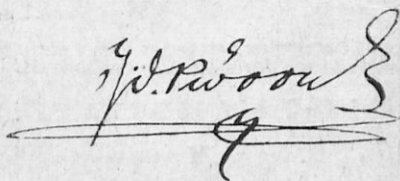
Καιιδόντες ὡς ἐκ τῆς μακρᾶς ἡμῶν πείρας τὰ
δυσχερείας, τὰς ὁποίας συναντῶσι περὶ τὴν μελέ-
τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων ποιητῶν ὅσον καὶ
τοιούτων οἱ φοιτῶντες ἐν τοῖς σχολείοις τῆς Μέσης
θεύσεως, ἐγνωμεν νὰ ὑποβοηθήσωμεν τὸ ἔργον αὐτῶν
δίδοντες Σχολικὰς Μεταφράσεις, διὰ τῶν ὁποίων
οὐ μόνον παρέχεται ἡ τελεία τῶν λέξεων καὶ φράσεων ἀν-
ταπόδοσις διὰ τῶν τῆς ὁμιλουμένης, ἀλλὰ καὶ ἄπονος καθί-
σταται ἡ καθ' ὅλου διείδουσι εἰς τὸ πνεῦμα τῶν ἔργων τῶν
ἀρχαίων τῶν ἐν τῇ Γραμματεῖᾳ ἀσχοληθέντων διὰ τῶν ἐν
ἀγκύλαις παρεντιθεμένων παρ' ἡμῶν νοημάτων, αἵτινα συμ-
πληροῦσι τὰ ὑφιστάμενα κενὰ τὰ χαλαροῦντα τὴν ψυχικὴν
διάθεσιν καὶ φυγαδεύοντα τὴν προθυμίαν πρὸς ἐπίμονον
μελέτην τῶν ἀθανάτων ποιητῶν καὶ συγγραφέων τῆς προ-
γονικῆς ἡμῶν εὐκλείας. Τὰ ἀγαθὰ τῶν τοιούτων σχολικῶν
ἡμῶν μεταφράσεων περιπεύει νὰ ἐξάρωμεν, διότι οἱ ποιού-
μενοι χρῆσιν τούτων μαθηταὶ θέλουσι ἀμεσῶτατα κατανοήσει
τὴν ὠφελίαν καὶ τὴν μεγίστην φειδῶ τοῦ πολυτίμου χρόνου,
ὅστις οὕτω θέλει εἶσθαι ἐπαρκῆς διὰ τὰς λοιπὰς πολυσχι-
δεῖς αὐτῶν σχολικὰς ἐργασίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1924

ΙΩΑΝΝΗΣ Θ. ΡΩΣΣΗΣ, δ. φ.

Γυμνασιάρχης

Τὰ γνήσια ἀντίτυπα φέρουσι κάτωθεν τὴν ὑπογραφήν μου.

ΕΧΘΑΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ
ΘΗΡΟΥ ΙΔΙΑΔΟΣ

ΦΑΡΩΔΙΑ Α.

Ἐπιδημική νόσος.

5 θεά [μοῦσα Καλλιόπη] ψάλλε [μου' ἤ: ἔμπνευσόν με
ἀνάρχησόν μοι, ἵνα δυνηθῶ νά ἐξιστορήσω] τήν μανιώδη
τοῦ Ἀχιλλέως τοῦ υἱοῦ τοῦ Πήλεως, τήν *κατηραμένην*
(κατηραμένην), ἣτις ἀναριθμήτους θλίψεις προὔξενησαν εἰς τοὺς
Ἀχαιοὺς (Ἐλλήνας), *πολλὰς δὲ ψυχὰς ἐπιφανῶν ἐπ' ἀνδρεία*
πολεμιστῶν (=πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἠρώων=πολλὰς δὲ
ἰφθίμων ἠρώων ψυχὰς) πρὸ τοῦ Ἄδου ἀπέστειλεν, *αὐτοὺς δὲ*
τοὺς ἰδίους (: τὰ δὲ σώματα αὐτῶν=αὐτοὺς δὲ) κατέστησε
5 βορὰν τῶν κυνῶν καὶ τῶν παντὸς εἶδους πτηνῶν (ἐξετελεῖτο
δὲ ἡ ἀπόφασις τοῦ Διὸς [περὶ ἀνακουφίσεως τῆς βεβαρημένης
γῆς ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀνθρώπων]) [*καὶ ψάλλε* μου ταύτην
τὴν *μῆνιν*=*καὶ μῆνιν* ᾄειδε] *ἀκριβῶς ἀπὸ τῆς πρώτης σι-*
γμῆς, καθ' ἣν (=ἐξ οὗ *δὴ τὰ πρώτα*) ἐρίσαντες ἦλθον εἰς διά-
στασιν καὶ ὁ Ἄτρεΐδης (Ἀγαμέμνων) ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν καὶ
ὁ εὐγενὴς (ἐπιφανής), Ἀχιλλεύς.

Καὶ τίς *λοιπὸν* (=ἄρα) ἐκ τῶν θεῶν ἔφερεν εἰς φιλονικίαν
τῶν *δύο τούτους* (=σφωέ), ὥστε νά λογομαχῶσιν; Ὁ υἱὸς τοῦ
Διὸς καὶ τῆς Λητοῦς. Οὗτος δηλ. ὀργισθεὶς κατὰ τοῦ βασιλέως
10 (Ἀγαμέμνονος) *ἤγειρε* (: ἐπέφερε=ᾄρσε) ἀνὰ τὸ στρατόπεδον
νόσον *θανατηφόρον* (=κακὴν), [ὥστε] ἀπέθνησκον *οἱ στρατιῶ-*
ται (: οἱ ἄνθρωποι), *διότι* (=οἵνεκα) ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως προ-
σέβαλε τὸν πολυθρύλητον (ἐκ τῶν ἄσμάτων) Χρῦσην, τὸν ἱερέα.
Οὗτος δηλαδὴ ἦλθεν εἰς τὸ παρὰ τὰ ταχέα πλοῖα στρατόπεδον
τῶν Ἀχαιῶν (Ἑλλήνων) φέρων *ἄπειρα* (=ἀπερείσια) *λύτρα*

(=ἄποινα), ἵνα ἀπελευθερώσῃ τὴν θυγατέρα (του), κρατῶν εἰς τὰς χεῖράς του ἐπάνω ἐπὶ τῆς χρυσοποικίλου (ιερατικῆς) βακτηρίας (πατερίτσας) **σύμβολα** (=στέμματα) **τοῦ μακροβόλου** (: τοῦ μακρὰν ἐπιτυγχάνοντος=ἐκηβόλου) Ἀπόλλωνος, καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς Ἀχαιοὺς (=Ἕλληνας), πρὸ πάντων δὲ τοὺς δύο υἱοὺς τοῦ Ἀτρέως, **τοὺς παρατάσσοντας (ἧ: τοὺς ἱκανοὺς εἰς τὸ νὰ παρατάσσωσι) τὸν στρατὸν εἰς μάχην** (ἧ: τοὺς ἡγεμόνας τοῦ στρατοῦ=κοσμήτορες λαῶν).

Ἀτρεΐδαι καὶ λοιποὶ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Ἀχαιοί, εἰς σᾶς μὲν εἶθε νὰ ἐπιτρέψωσιν οἱ θεοί, οἱ ἔχοντες τὰς ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου κατοικίας νὰ ἐκπορθήσῃτε τὴν πόλιν τοῦ Πριάμου (δὲν εἶθε νὰ ἐπιτρέψωσιν οἱ θεοὶ) Ἴλιόν), **αἰσίως δὲ** (: μὲ τὸ καλὸ δὲ=εὖ) νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν πατρίδα· εἰς ἐμὲ δὲ εἶθε νὰ ἐλευθερώσῃτε σεῖς τὴν φιλίην (=φίλην) καὶ δεχθῆτε ταῦτα τὰ λύτρα εὐλαβοῦμενοι (ἐπιτρέψωσιν ἐμὲ πρὸς...) τὸν υἱὸν τοῦ Διὸς τὸν μακροβόλον (: τὸν ἡγεμόνα σιων τοξότην) Ἀπόλλωνα.

Τότε πάντες μὲν οἱ ἄλλοι Ἀχαιοὶ **ἐπικροτήσαντες ἐφώνησαν** (=ἐπευφήμησαν) **καὶ** σέβονται τὸν **ιεροθύτην** (=ιερέα) καὶ νὰ δεχθῶσι τὰ λαμπρὰ λύτρα· ἀλλὰ [τοῦτο] δὲν ἤρεσκεν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἀτρεΐδου Ἀγαμέμνονος, ἀλλὰ **σκαιῶς** (: ὑβριστικῶς) **κακῶς** ἀπέμπεπεν [αὐτόν], καὶ **αὐστηρὰν ἀπόκρισιν** (: τραχεῖαν ἀποκρισιν=κρατερόν μῦθον) **ἔδιδε**.

[Πρόσεχε (=φράζεο)] ὦ γέρον, μήπως σὲ συναντήσω ἐγὼ πλησίον τῶν κοίλων πλοίων ἢ τόρα χρονοτριβοῦντα ἢ ὕστερον πάλιν ἐρχόμενον, μήπως ἀληθῶς **τότε** (=νῦ) δέν σου (=τοι) χρησιμεύσῃ ἢ (ιερατικῆ) βακτηρία καὶ τὸ **σύμβολον** (: ὁ ἐκ δάφνης ἢ ἐλαίας κλάδος δι' ἐρίων ἢ ταινιῶν ἐστεμμένος=στέμμα) τοῦ θεοῦ (Ἀπόλλωνος). Ταύτην δ' ἐγὼ δὲν θὰ ἐλευθερώσω· **πρότερον μάλιστα** (ἧ: ἀπ' ἐναντίας μάλιστα=πρὶν καὶ) **θὰ τὴν εὖρη** (=εἰπάσιν μιν) τὸ γῆρας ἐν τῷ οἴκῳ μου, ἐν Ἀργολίδι, μακρὰν τῆς πατρίδος [της] **ὑφαίνουσαν** (ἧ: πηγανοερχομένην πρὸ τοῦ ἐργαλειοῦ ἀσχολουμένην εἰς τὸν ἐργαλειὸν = ἰστὸν ἐποιοχόμενην· πρβλ. ὑφαντρίας ταπήτων) καὶ **μετ' ἐμοῦ κοιμωμένην** (: μετέχουσαν τῆς κλίνης μου = ἀντιώσαν). Ἄλλ' ἄπελθε, μή με ἐρέθιζε, ἵνα ἀβλαβέστερος ἐπανέλθῃς. Οὕτως εἶπεν (ὠμίλησε)· ἐφοβήθη δ' ὁ

35 γέρων εκείνος (=ὁ γέρον) καὶ ὑπήκουσεν εἰς τὴν διαταγὴν
του. Ἐβράδισε δὲ σιωπῶν (: σιωπηλός) παρὰ τὴν ἀμμώδη
ἀκτὴν (=θῖνα ἢ: ἀκολουθῶν τὸ μῆκος τῆς παραλίας) τῆς πολυ-
ταράχου θαλάσσης, ἔπειτα δὲ ὅταν ἔφθασε μακρὰν (ἦτοι, ἔξω τῆς
περιοχῆς τῶν Ἀχαιῶν= ἀπάνευθε) θερμῶς ἤρχετο (=πολλὰ
ἤρατο) ὁ γηραιὸς ἐκείνος εἰς τὸν ἀνακτα Ἀπόλλωνα, τὸν ὁποῖον
ἐγέννησεν ἡ καλλίκομος Λητώ.

Ἐπάκουσόν μοι, ὦ ἀργυρότοξε, ὅστις περιφρουρεῖς (προ-
στατεύεις) τὴν Χρῦσῃν καὶ τὴν ἱερωτάτην (: πανίερον) Κίλλαν
καὶ κρατερῶς [διὰ τὴν ἄκραν τῶν κατοίκων θεοσέβειαν] βασιλεύ-
εις τῆς Τενέδου, ὦ ἐξολοθρευτὰ τῶν σμίνθων (ἦτοι, τῶν μυῶν,
ἀρουραίων): εἰάν ποτε ἀνήγγερά σοι (=ἐπὶ ἔρεψά τοι=ἐπέρεψά
τοι) ναὸν ὤραϊον (ἢ: τοιοῦτον ὥστε νὰ σᾶς εἶναι εὐάρεστος) ἢ
40 εἰάν ἤδη ποτὲ σοὶ ἔκανσα καλῶς (=κατὰ ἔκθα=κατέκη) πα-
χέα μηρία ταύρων καὶ αἰγῶν, ἐκτέλεσόν μοι ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν·
εἶθε νὰ πληρώσωσιν οἱ Λαναοὶ (=Ἕλληνες) τὰ δάκρυά μου διὰ τῶν
βελῶν σου! Τοιοῦτα εἶπεν (ὁ Χρῦσης) εὐχόμενος· ὁ δὲ φωτοβόλος
Ἀπόλλων ἐπήκουσε τούτου· ὠργισμένος δὲ κατὰ τὴν καρδίαν
κατέβη ἀπὸ τῶν κορυφῶν τοῦ Ὀλύμπου ἔχων ἐπὶ τῶν ὤμων
45 του τὸ τόξον (=τόξα διὰ τὸ πολυμερὲς αὐτοῦ) καὶ τὴν περίκλει-
στον φαρέτραν (βελοθήκην). Ἐπειδὴ δ' αὐτὸς ἦτο ὠργισμέ-
νος (=χωομένοιο δὲ) τὰ βέλη ὡς ἦτο φυσικόν (=ἄρα) προ-
ξένησαν κλαγγὴν ἐπὶ τῶν ὤμων του, εὐθὺς ὡς ἐτέθη εἰς κίνησιν.
Οὗτος δὲ ἐπορεύετο ὁμοῖος πρὸς νύκτα (ἦτοι, φοβερώτατος,
καταμέλας ὡς ἐκ τῆς ὀργῆς). Ἐπειτα ἐκάθισε μακρὰν τῶν
πλοίων, ἔρηψε δὲ μεταξὺ (ἐν μέσῳ) τῶν Ἀχαιῶν (=μετὰ ἔη-
κεν=μεθῆκεν, μεθῆκεν) βέλος (βέλη): φοβερὰ δὲ κλαγγὴ προέ-
50 κινῆεν ἐκ τοῦ ἀργυροῦ τόξου. Πρῶτον μὲν προσέβαλλε (=ἐπῶχε-
το) τοὺς ἡμίονους καὶ τοὺς ταχεῖς κύννας, ἔπειτα δὲ ἐκτοξεύσας
(: ἐξαποστείλας=ἐφείεις) κατὰ τῶν ἰδίων (Ἀχαιῶν) πικρὸν βέλος
(ἢ: ἀλγεινὰ βέλη) ἐκτύπα διαρκῶς δὲ σιγχαῖ προαὶ νεκρῶν
ἐκάοντο.

Μανιώδης ὀργή.

Ἐπὶ ἔννεα μὲν ἡμέρας τὰ βέλη (κρυ.=τὰ ξύλα [τῶν βελῶν])

=κῆλα) τοῦ θεοῦ ἐρρίπτοντο (κυρ. ἐπορεύοντο, ἕπιαντο = ὄχετο) εἰς ὄλον τὸν στρατὸν, κατὰ δὲ τὴν δεκάτην ὁ Ἀχιλλεύς προσεκάλεσεν [διὰ κηρύκων] τὸν στρατὸν εἰς συνέλευσιν· διότι ἐνέβαλεν (ἐνέπνευσε . . . ἐπὶ θῆκε, ἐπέθηκε) ἐν τῷ νῶ τούτου [αὐτὴν τὴν ιδέα] ἡ λεκοβραχίων Ἦρα· διότι ὡς κηδεμῶν ἐπὶ νει διὰ τοὺς Δαναοὺς, ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἔβλεπεν ὅτι ἀπέθνησκον [σωρηδόν]· οὗτοι δὲ ἀφοῦ λοιπὸν συνηθροίσθησαν καὶ συνεκρότησαν συνέλευσιν, ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν ἀφοῦ ἐσηκώθη ὁ ταχύς κατὰ τοὺς πόδας Ἀχιλλέως εἶπεν.

«Ἀτρείδη, τώρα νομίζω ὅτι θὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν
60 πατρίδα (=ἀπονοστήσειν) ὀπίσω (=ἄψ) ἡμεῖς (=ἄμμε) ἀπρακτοί (ἢ: ἀποκρουσθέντες ἀπὸ τοῦ σκοποῦ=πάλιν πλαγχθέντες) —ἐὰν βεβαίως (ἢ: ὅσοι βεβαίως) ἠθέλομεν ἀποφύγει τὸν θάνατον —ἐὰν δὲ (προδήλως, ὡς βλέπομεν) ὁ πόλεμος καὶ ἡ ἐπιδημικὴ νόσος συγχρόνως θὰ καταδαμάσωσι (φονεύσωσι) τοὺς Ἀχαιοὺς. Ἄλλ' ἄς ἐρωτήσωμεν (=ἄγε ἐρείομεν) ἤδη μάντιν τινὰ ἢ ἱερουθύτην ἢ καὶ ἐξηγητὴν τῶν ὀνειρῶν (διότι προέρχεται καὶ τὸ ὄνειρον [ὡς καὶ τὰ λοιπὰ σημεῖα] ἐκ τοῦ Διός, ὅστις θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ εἴπῃ, διατι (=ὄ,τι) τόσον ὠργίσθη ὁ φωτοβόλος Ἀπόλλων,
65 εἴτε ἴσως (=ἄρα) οὗτος βεβαίως ἔχει παράπονον ἔνεκα ταξίματος [μικροῦ ἢ μεγάλου μὴ ἐκπληρωθέντος], εἴτε ἔνεκα ἐκατόμβης (ἢ: πλουσίας θυσίας), μήπως ἴσως (=αἶ κέν πως) θέλη νὰ ἀποτρέψῃ (: ἀποσοβήσῃ—ἀπὸ ἀμῦναι=ἀπαμῦναι) ἀπὸ ἡμᾶς τὸν ὄλεθρον (=λοιγόν), ἀφοῦ ἀπολαύσῃ ὀσμῆς [ἀμυαίων] κριῶν (=ἀρνῶν) καὶ ἀμυαίων τράγων.

Τῶντι οὗτος γὰρ (: οὗτος μὲν=ἦτοι ὁ γε) ἀφοῦ εἶπε ταῦτα ἐκάθισε φρυκτὰ (=ἄρα). Μεταξὺ (ἐν τῷ μέσῳ) δ' αὐτῶν ἐσηκώθη ὁ Κάλχας ὁ υἱὸς τοῦ Θέστορος ὁ ἐξόχως ἄριστος ἐκ
70 τῶν οἰωνοσκοπῶν, ὅστις ἐγνώριζε καὶ τὰ παρόντα καὶ τὰ μέλλοντα καὶ τὰ παρελθόντα καὶ ὠδήγησε τὰς ναῦς τῶν Ἀχαιῶν μέχρι (=εἴσω) τοῦ Ἰλίου διὰ τῆς μαντικῆς αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ὁ φωτοβόλος Ἀπόλλων. Οὗτος συνετὰ σκεπτόμενος ἔλαβε τὸν λόγον (=ἀγορήσατο) καὶ εἶπε μεταξὺ (ἐνώπιον) αὐτῶν.

«Ὁ Ἀχιλλεῦ, ἀγαπητὲ τοῦ Διός, μὲ παρακινεῖς (: παρορμᾶς) 75 νὰ ἐξηγήσω τὸν μανιώδη ὄργην τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ μακρᾶν

ἔπιτυγχάνοντος (: μακροβόλου) ἄνακτος. *Διὰ τοῦτο λοιπὸν* (=τοιγάρ) ἐγὼ θὰ εἶπω· *σύ δὲ μάξευσε δὴ ὅσα θὰ σοι εἶπω* καὶ *βάλε εἰς τὸν νοῦν σου* (ἢ: σύ δὲ πρόσεχε=σύ δὲ σύνθεο) καὶ ὀρκίσθητι εἰς ἐμὲ *ὅτι θὰ μὲ βοηθήσης* (=ἀρήξῃν μοι) *πράγματι* (=ἦ μὲν) *ἀπὸ καρδίας* (: ἀληθινὰ=πρόφρων) μὲ λόγους καὶ ἔργα. Διότι *ἀληθῶς* (=ἦ) νομίζω ὅτι θὰ παροργίσω ἄνδρα, ὅσας ἐξ ὄλων τῶν Ἀργείων (Ἑλλήνων) ἔχει μεγάλην δύναμιν καὶ ὑπακούουσιν εἰς αὐτὸν οἱ Ἀχαιοί. [Καὶ ἔχω ἀνάγκην 80 τῆς προστασίας σου], διότι *ἔχει μεγαλυτέραν δύναμιν* (=κρείσσων [ἔστί]) ὁ βασιλεύς, *ὁσάκις* (: ὅτε [κεν] ὀργισθῆ πρός ἄνδρα κατώτερον (: κατωτέρου βαθμοῦ)· διότι ἐὰν ὄντως καὶ αὐθημερόν *χωνέψῃ* (: συγκρατήσῃ) *τὴν ἀκαριαίως ἐκρηγνυμένην ὄργην* (=χόλον), ἀλλὰ καὶ *ἐν τῷ μέλλοντι* (=μετόπισθεν) *διατηρεῖ* (: κρατεῖ=ἔχει) ἐντὸς τῶν σιγηθῶν του μνησικακίαν, ἵνα ἐκτελέσῃ (τὴν ἐκδίκησιν). Ἀλλὰ σύ σκέφθητι, *ἐὰν θὰ μὲ σώσης* (ἢ: πῶς θὰ με σώσης).

Πρὸς τοῦτον δὲ ἀποκρινόμενος εἶδεν ὁ τιχύπους Ἀχιλλεύς. 85 *Μετὰ πολλοῦ θάρρους* (=θαροσήσας μάλα) εἶπε *τὴν μαντεῖαν* (: τὸν χρησμόν=θεοπρόπιον), τὴν ὁποῖαν γνωρίζεις. Διότι μὰ τὸν ἀγαπητὸν τοῦ Διὸς Ἀπόλλωνα, εἰς τὸν ὁποῖον *ἀκριβῶς* (=τε) σύ, ὦ Κάλχαν, προσευχόμενος *ἀποκαλύπτεις* (ἢ: *φέρεις εἰς φῶς*=ἀναφαίνεις) εἰς τοὺς Δαναοὺς τὰς μαντείας, οὐδεὶς ἐν ὅσῳ ἐγὼ ζῶ καὶ ἔχω ἐπὶ τῆς γῆς ἀνοικτούς τοὺς ὀφθαλμοὺς *θὰ ἐπιβάλῃ σοι βαρείας τὰς χεῖρας* (ἢ: θὰ βιασπραγήσῃ ἐναντίον σου) ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἐξ ὄλων ἐν γένει τῶν Δαναῶν (Ἑλλήνων) *οὐδὲ ἐὰν τὸν Ἀγαμέμνονα εἴπῃς* (: μὴ ἐξαιρουμένου 90 μὴδὲ τοῦ Ἀγαμ.), ὅσας τόρα κανῶνται ὅτι εἶναι πολὺ κραταιότατος [ὡς ἀριστοράτης] ἐκ τῶν Ἀχαιῶν.

Καὶ τότε ἤδη (πλέον) ἔλαβε θάρρος καὶ ἔλεγεν ὁ ἐξαίρετος (: ἄφοχος) μάντις· οὔτε λοιπὸν ἔχει παρόπιον οὔτος, τοῦλάχιστον ἕνεκα ταξίματος [μικροῦ ἢ μεγάλου μὴ ἐκπληρωθέντος], οὔτε ἕνεκα ἐκατόμβης, ἀλλ' ἕνεκα τοῦ ἱερέως, τὸν ὁποῖον προσέ- 95 βαλεν (περιύβρισεν) ὁ Ἀγαμέμνων *καὶ δὲν* (=οὐδὲ=καὶ οὐ) ἠλευθέρωσε τὴν θυγατέρα, οὐδὲ ἐδέχθη τὰ λύτρα, *διὰ τοῦτο λοιπὸν* (=τοῦ ἕνεκα ἄρα) ὁ μακροβόλος ἐπέφερε πικρίας καὶ ἀκό-

μη θὰ ἐπιφέρῃ. Οὐδὲ οὗτος τοῦλάχιστον θὰ ἀπομακρίνη πρό-
τερον ἀπὸ τῶν Δαναῶν τὸν ἀπρεπῆ ὄλεθρον, πρὶν ἢ βεβαίως
ἀποδώσωμεν *εἰς τὸν πατέρα αὐτῆς* (=πατρὶ φίλω) τὴν γοργό-
φθαλμον κόρην *ἄνευ ἐξαγορᾶς* (: δωρεάν), ἄνευ λύτρων καὶ
100 (πρὶν ἢ) φέρωμεν εἰς τὴν Χρῦσῃν ἱεράν ἐκατόμβην. Τότε ἐξιλεώ-
σαντες αὐτὸν *ἠθέλομεν μεταπέισει* (ἦ: ἠθέλομεν μεταβάλλει τὰς
διαθέσεις του, ἠθέλομεν τὸν καταπραῦνει=πεπίθουμέν κεν).

Οὗτος μὲν τῶντι ἀφοῦ εἶπε τοιαῦτα ἐκάθισε φυσικά. Μεταξὺ
δὲ τούτων ἐσηκώθη ὁ ἦρωσ Ἄτρείδης ὁ εὐρέως ἀνάσσων (ὁ μέ-
γας βασιλεὺς) Ἀγαμέμνων βαρυθυμῶν (ἐξηγηρωμένος) *ἡ ψυχὴ
του δὲ σφόδρα κατεκλύζετο* (=φρένες δὲ σφόδρα ἀμφι-
πίμπλαντο) ἀπὸ ζοφερὸν πάθος (θυμὸν), ὥστε νὰ ἐπισκοτιοθῆ, οἱ
δὲ ὀφθαλμοὶ τοῦ ὁμοιάζον πρὸς λάμπρον πῦρ. Πρῶτα (: πρῶτα
105 πρῶτα) ὀπίτων βλέμμα πρὸς τὸν Κάλχαντα προμηνίον κακὸν
εἶπεν· ὦ προφήτα (διερωμηνευτὰ) προφητεύων κακὰ (δυσάρεστα,
βλαβερά), οὐδέποτε μέχρι τοῦδε τοῦτο τὸ δι' ἐμὲ εὐάρεστον εἶπας.
Πάντοτε ταῦτα τὰ κακὰ (δυσάρεστα) εἶναι ἄρεστὰ *εἰς τὴν κα-
ρδίαν* σου (=τοὶ φρεσὶ) νὰ μαντεύσης, *καλὸν δὲ τινα λόγον*
(=ἐσθλὸν δὲ τι ἔπος) οὔτε εἶπας, οὔτε ἐξετέλεσας. Καὶ τόρα ἐν
τῷ μέσῳ (: ἐνώπιον) τῶν Δαναῶν *προφητεύων* (: βουλὰς τοῦ
Θεοῦ διερωμηνεύων=θεοπροπέων) ἀγορεύεις *ὅτι τάχα* (=ὅτι δὴ)
110 *ἀκριβῶς διὰ τοῦτο* (=τοῦδ' ἕνεκα) ὁ μακροβόλος προξενεὶ θλί-
ψεις· *διότι* (=οὐνεκα) ἐγὼ δὲν ἠθέλον δὲ δεχθῶ τὰ λαμπρὰ λύτρα
τῆς εὐγενοῦς νεάνιδος Χρῦσηίδος, [ναί], διότι προτιμῶ νὰ ἔχω
αὐτὴν ἐν τῷοῖκῳ [παρὰ νὰ δεχθῶ τὰ λύτρα=ἢ δέξασθαι ἄποινα].
Καὶ [θέλω νὰ ἔχω αὐτὴν=βούλουμαι ἔχειν], διότι προτιμῶ αὐτὴν
ἀπὸ τὴν Κλυταίμηστραν, τὴν νόμιμον σύζυγόν μου, διότι δὲν ὕστε-
115 ρεὶ αὐτῆς οὔτε κατὰ τὸ ἀνάστημα, *οὐδὲ κατὰ τὴν σωματικὴν διά-
πλασιν* (: τὸ σουλοῦπι, τὴν εὐρυθμίαν τῶν μελῶν=φυῆν), οὔτε
φυσικά κατὰ τὸν νοῦν [ὑστερεῖ] οὐδὲ τὸ παράπαν κατὰ τὰ ἐργό-
χειρα. *Ἀλλὰ καὶ οὕτως* (ἦ: καὶ παρ' ὄλας ταύτας τὰς ἀρετὰς=
καὶ ὡς) *εἶμαι πρόθυμος* (=ἐθέλω) νὰ ἀποδώσω αὐτήν, ἐὰν βε-
βαίως τοῦτο εἶναι ὠφελιμώτερον· προτιμῶ ἐγὼ νὰ εἶναι ὁ στρατὸς
σῶθς παρὰ νὰ ἀπολεσθῆ· *ἀλλὰ* (=αὐτῶ) ἐτοιμάσατέ μοι εὐθὺς τὸ
τιμητικὸν δῶρον, *ἵνα* (=ὄφρα) μὴ μόνος ἐκ τῶν Ἀργείων εἶμαι

120 ἄνευ τιμητικοῦ δώρου, διότι καὶ δὲν ἀρμόζει. Διότι βλέπετε (=λεύσετε) τοῦτο τοῦλάχιστον ὄλοι, *δτι* (=δ) τὸ τιμητικὸν δῶρον μοὶ ἀπέρχεται. (φεύγει) εἰς ἄλλο μέρος».

Πρὸς τοῦτον δὲ ἀπεκρίνετο ἔπειτα ὁ ταχύπους εὐγενὴς Ἀχιλλεύς. «Ἐνδοξότατε Ἀτρεΐδῃ, ἀπληστότατε (: φιλοκτημονέστατε) ἔξ ὄλων τῶν ἀνθρώπων πῶς δηλαδή (=πῶς γάρ) θά σοι δώσωσι γέρας οἱ μεγαλόψυχοι (οἱ γενναῖοι) Ἀχαιοὶ **καὶ ὄμως οὐδαμοῦ** (=οὐδέ τι) γνωρίζομεν **ἀποτειταμιευμένα** (=κείμενα) 125 **πολλά κοινά** (δημόσια πράγματα, ἀδιανέμητα δηλ. ἐν ἀφθονίᾳ λάφυρα), **ἀλλὰ ὄσα τοῦλάχιστον** (=τὰ μὲν) ἐλαφροραγωγῆσαμεν κατὰ τὴν ἄλωσιν τῶν, πόλεων, ταῦτα ἔχουσι διαμοιρασθῆ, δὲν ἀρμόζει δὲ ποσῶς νὰ συσσωρευῶσι ταῦτα τὰ στρατεῖματα (ἦ οὔτοι οἱ στρατιῶται) **διὰ νέας συλλογῆς** (=παλλίλογα). [Ναί], ἀλλὰ σὺ μὲν τώρα ἄφες αὐτὴν ἐλευθέραν χάριν τοῦ θεοῦ, [ἡμεῖς] δὲ οἱ Ἀχαιοὶ τριπλασίως καὶ τετραπλασίως θὰ ἀποζημιώσωμέν σε, **ἐὰν ἴσως** (=αἴ κεν ποθί) [**ὡς ἐλπίζω**—που] ὁ Ζεὺς ἐπιτρέψῃ νὰ ἐκπορθήσωμεν Τροικὴν πόλιν καλῶς τετειχισμένην».

130 **¶** Πρὸς τοῦτον δ' ἀποκρινόμενος εἶπεν ὁ ἄναξ Ἀγαμέμνων. «Μὴ δὰ οὐτω, ὦ θεόμορφε Ἀχιλλεῦ, ἔξαπίτα (: ὑποκρίνου= κ λ ε π τ ε ν ὀ φ—μὴ θέλε νὰ νικᾷς οὐτω) ἂν καὶ εἶσαι ἀνδρείος, διότι δὲν θὰ με προσπεράσῃς (**προκαταλάβῃς [εἰς τὴν πανουργίαν]**—οὐ παρελεύσῃ) οὐδὲ θὰ με πείσῃς. **Ἀλήθεια** (=ἦ) δὲ (=αὐτῶ) θέλεις **νὰ κάθημαι ἐγὼ** (=ἦσθαι ἐμὲ) **οὐτω** (μὲ κενάς, δηλ. τὰς χεῖρας—αὐτὸς) **στερούμενος** (=δευόμενον), ἵνα **σὺ μόνος** (=αὐτὸς) ἔχῃς γέρας, καὶ [διὰ τοῦτο] μὲ προτρέ- 135 πεις νὰ ἀποδώσω ταύτην; Ἄλλ' ἐὰν μὲν θὰ δώσωσι γέρας οἱ μεγαλόκαρδοι Ἀχαιοὶ **εὐάρεστον εἰς τὴν ψυχὴν μου** (ἦ: προσαρμόσαντες αὐτὸ πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν μου—ἄρσαντες κατὰ θυμὸν), ἵνα εἶναι **ισάξιον** (=ἀντάξιον) [**καλῶς ἔχει—εὐ ἔχει**] ἀλλ' ἐὰν δὲν δώσωσι, **τότε ἐγὼ** (=ἐγὼ δὲ) ὁ ἴδιος ἔλθῶν θὰ λάβω ἢ τὸ ἰδικόν σου γέρας, ἢ τοῦ Αἴαντος ἢ τοῦ Ὀδυσσεῶς [ναί] ἀφ' οὗ λάβω θὰ ἀπαγάγω· θέλει δὲ ὀργισθῆ ἐκεῖνος, **πρὸς ὃν** (=ὄν) 140 θὰ [τύχη νὰ] ἔλθῃ. Ἄλλὰ περὶ τούτων μὲν **βεβαίως** (=ἦτοι) **θὰ σκεφθῶμεν κατόπιν** (=μεταφρασόμεσθα) **καὶ ἄλλοτε (ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ** (=καὶ αὐτίς) τότε δὲ ἄς σύρωμεν (κατελκίσωμεν=

ἄγε ἐρούσομεν) μαῦρον πλοῖον εἰς τὴν θείαν θάλασσαν, ἃς συνα-
 γάγωμεν δὲ ἐντὸς αὐτοῦ (= ἐν ἀγείρομεν) κωπηλάτας ἐπὶ τού-
 τῳ τῷ σκοπῷ (= ἐπιτηδῆς), ἃς θέσομεν εἰς αὐτὸ ἑκατόμβην, ἃς
 ἐπιβιβάσομεν (= ἀν βήσομεν) ἐπ' αὐτοῦ αὐτὴν τὴν ὠραιοπρό-
 σωπον Χρυσήϊδα· εἰς δὲ ὅστιςδήποτε ἀνήρ μετέχων τῆς βουλῆς (= **ἀποφαινόμενος γνώμην**, βουλευτῆς = βουλευφόρος) ἃς εἶναι
 145 ἀοργῆτος [τῆς ἀποστολῆς], ἢ ὁ Αἴας ἢ ὁ Ἰδομενεὺς ἢ ὁ εὐγενὴς
 (ἢ: ὁ ἔξοχος [διὰ τὰς ἐπινοίας του] = δῖος) Ὀδυσσεύς, ἢ σὺ
 Πηλεΐδη τρομερώτατε ἐκ πάντων τῶν ἀνδρῶν, ἵνα, ἀφοῦ προσ-
 φέρης **θυσίαν** (= ἱερὰ ὄψια), μᾶς ἐξιλεώσης τὸν ἀλεξίκακον
 ('Απόλλωνα) ✕

✕ Πρὸς τοῦτον δὲ εὐθύς ἀφοῦ τὸν ἐχαμηλοκῦτταξε (: ἀφοῦ
 ἔροισε βλέμμα λοξόν, βλοσυρόν: ἀφοῦ τὸν ἀγριοκῦτταξε = ὑπόδρα
 ἰδών), εἶπεν ὁ ταχύπους Ἀχιλλεύς. Οἴμοι (φεῦ) **ἀναιδέστατε**
 (= ἀναδείην ἐπιειμένε = περιβεβλημένε, ἐνδεδυμένε ἀναίδειαν),
 150 κροδομαγῆ πῶς θὰ πείθητά τις ἐκ τῶν Ἀχαιῶν (= πείθηται
 [κέν] τις Ἀχ.) **προθύμως** (: εἰλικρινῶς = πρόφρων) εἰς τοὺς
 λόγους σου (= τοὶ ἔπρασιν), ἢ νὰ ἐξέλθῃ εἰς ἐκστρατείαν
 (= ὁδὸν ἐλθέμεναι) ἢ κρατερῶς νὰ μάχηται πρὸς ἄνδρας; Διότι
 ἐγὼ δὲν ἦλθον ἐνταῦθα, ἵνα πολεμήσω ἕνεκα τῶν διὰ τῆς αἰ-
 χμῆς τοῦ ἀκοντίου **μιχομένων** (: τῶν ἀκονιστῶν, λοχχομάχων =
 αἰχμητῶν) Τρώων, διότι εἰς οὐδὲν μοὶ ἔπτασαν [ἀλλ' εὐρίσκο-
 μαί ἐνταῦθα μόνον χάριν σοῦ], διότι **οὐδέποτε μέγρι τοῦδε**
 (= οὐ πόποτε) **ἀπήγαγο** (ἢ: ἤρπασαν = ἤλασαν) τὰς βοῦς μου,
οὐδὲ τοὺς ἵππους ἀλήθεια (= οὐδὲ μὲν ἵππους), οὐδὲ **ἐφθει-**
 155 **ράν** (= ἐδηλόσαντο) ποτε τοὺς καρποὺς ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Φθίας,
 τῆς εὐφόρου [καὶ] **τροφοῦ ἠρώων** (: ἀνδροτρόφου = βωτιανείρη),
 διότι **ἀληθῶς** (= ἢ) παρὰ πολλὰ [ὑπάρχουσι] μεταξὺ καὶ ὄρη
 κατὰσκια [διὰ τὰ ἐν αὐτοῖς δάση] καὶ θάλασσα **πολυτάραχος**
 (: ἠχηρά = ἠχέσσει)· ἀλλὰ σέ, ὦ ἀναιδέστατε! **συνηκολουθήσα-**
μεν (= ἅμα ἐσπόμεθα), ἵνα σὺ χαίρης, **προσπαθοῦντες νὰ**
λάβωμεν (= ἀρνύμενοι) παρὰ τῶν Τρώων **ἱκανοποίησιν** (: =
 πμῆν) διὰ τὸν Μενέλαον καὶ διὰ σέ, ὦ ἀναισχυντε (: ὦ κενὸς
 160 ὄμματα ἔχων = κινῶπα) **περὶ τῶν ἀγῶνων τούτων τῶν Ἀ-**
χαιῶν (= τῶν) **οὔτε γυρίζεις ποσῶς νὰ κυττάξῃς** (: οὔτε προσ-

ἔχεις ποσῶς=οὐ τι μετατρέπη), οὐδὲ διαφέρεσαι καὶ τώρα
μάλιστα (: καὶ εἰς ἐπίμετρον ὄλων τούτων=καὶ δὴ=καὶ ἤδη)
 μὲ ἀπειλεῖς ὅτι ὁ ἴδιος θὰ μοῦ ἀφαιρέσῃς τὸ γέρας, **διὰ τὸ**
ὁποῖον (=ὅ ἐπι=ἐφ' ὅ) πολλοὺς μόχθους ἐμόχθησα (ὑπέφερα),
 καὶ [τὸ ὁποῖον] ἔδωκαν εἰς ἐμὲ οἱ υἱοὶ τῶν Ἀχαιῶν. **Οὐδέποτε**
λαμβάνω (=οὐ ποτε ἔχω) **ἀληθῶς** (=μὲν=μὴ)ν γέρας ἴσον
 πρὸς τὸ **ιδικόν σου** (=ἴσον σοι) **δσάνκις ἐκπορθήσωσιν** (=ὄπ-
 165 **άνθρωπον** (=ἐν ναύομενον) ἀλλὰ τὸ μὲν μεγαλύτερον μέρος
 τοῦ πολυταράχου πολέμου αἱ ἰδικαὶ μου χεῖρες διεξάγουσι (διευ-
 θύνουσι), ἐὰν δὲ ποτε ἔλθῃ ἡ διανομή, διὰ σέ **τὸ πρὸ τῆς δια-**
νομῆς ἐκ τῶν λαφύρων διδόμενον γέρας (=τὸ γέρας=τὸ
 κεκανονισμένον γέρας) [εἶνα=ἔστι] πολὺν μεγαλύτερον, ἐγὼ
 δ' ἀπέρχομαι πρὸς τὰ πλοῖα [μου] **μὲ**(=ἔχων) ὀλίγον καὶ ἀρκε-
 τὸν (ἦτοι, ἀπέρχομαι πρὸς τὰ πλοῖα ἀρνούμενος εἰς τὸ ὀλίγον),
 ἀφοῦ ἀποκάμω πολεμῶν. Τώρα δὲ θὰ ἀπέλθω εἰς τὴν Φθίαν,
 170 διότι βεβαίως εἶναι πολὺ προτιμότερον νὰ ὑπάγω εἰς τὴν πατρίδα
 μου μετὰ τῶν καμπυλοπρύμων καὶ καμπυλοπρόφρον ἅμα πλοίων,
 οὐδὲ **ἔχω κατὰ νοῦν** (ἦ: οὐδὲ περὶ ἀπὸ τὸν νοῦν μου ἡ
 ἰδέα=οὐδὲ οἶω) νὰ σωρεύω (: μάξεύω=χυρίως νὰ ἀντλῶ=ἀφύ-
 ξειν) **διὰ σέ** (=σοὶ) **πλοῦτιον** (=ἄφρονος) καὶ πλοῦτον μένον
 ἐνταῦθα περιφρονημένος. #

Πρὸς τοῦτον δὲ ἀπεκρίνετο ἔπειτα ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν
 Ἀγαμέμνων. «Φεῦγε ταχέως (γρήγορα), ἐὰν σέ **παρορμᾷ** (=ἐπέσ-
 ονταί τοι) ἡ καρδιά [σου νὰ φύγῃς], οὐδὲ σέ παρακαλῶ ἐγὼ
 βέβαια νὰ μένης χάριν ἐμοῦ εἶναι βέβαια πλησίον μου (=παρ'
 175 ἐμοὶ γε=παρεῖσί γε ἐμοὶ) καὶ ἄλλοι, οἵτινες θὰ μὲ ἱκανοποιή-
 σωσι, μάλιστα δὲ ὁ συνετὸς Ζεὺς. Μοὶ εἶσα ὁ μισητότατος ἐκ
 τῶν εὐγενῶν βασιλέων διότι πάντοτε καὶ ἡ φιλονικία σοὶ εἶναι
 ἀγαπητὴ καὶ οἱ πόλεμοι καὶ αἱ μάχα. Ἐὰν εἶσα πολὺ ἀνδρεῖος
τοῦτο τοῦλάχιστον (=τό γε) ὡς **νομίζω**, θεὸς τις σοὶ ἔδωκεν #
 ἀφοῦ ἐпанέλθῃς εἰς τὴν πατρίδα (σου) μετὰ τῶν πλοίων σου καὶ
 τῶν συντρόφων σου βασιλεύε μετὰ τῶν Μυρμιδόνων [καὶ
 180 οὐδενὸς ἄλλου]: ἐγὼ δὲ δὲν διαφέρομαι διὰ σέ, οὐδὲ **δίδω**
προσοχὴν (: οὐδὲ δίδω σημασίαν), ἐὰν σὺ εἶσαι ὀργισμένος. Θά

σοι κάμω δὲ τὴν ἐξῆς ἀπειλήν· καθὼς ἀπὸ ἐμοῦ ἀφαιρεῖ τὴν Χρυσίδα ὁ φωτοβόλος Ἀπόλλων, ταύτην μὲν ἐγὼ καὶ μετὰ ἐνὸς ἐκ τῶν ἰδικῶν πλοίου καὶ μετὰ ἰδικῶν μου συντροφῶν θὰ ἀποστείλω, ἐγὼ δὲ [οὐτῷ] **θὰ ἀπαγάγω** (=κ' ἄγω) τὴν ὄραιο-
 185 πρόσωπον Χρυσίδα, τὸ ἰδικόν σου γέρας, ἀφοῦ ἔλθω ὁ ἴδιος εἰς τὴν σκηνὴν [σου], διὰ τὰ ἡξεύρης καλῶς, ὅπόσον εἶμαι **ἀνώτερός** (: κραταιότερός) σου, **τρέμει** (: φοβίται) δὲ καὶ ἄλλος **τὰ λέγει** (=φάσθαι=φάναι) **ἴσα μὲ ἐμὲ** (ἦτοι: τὰ ὁμίλη μετὰ τῆς αὐτῆς παρρησίας μετ' ἧς καὶ ἐγὼ) καὶ τὰ ἔξομοιόνη ἑαυτὸν **πρὸς ἐμὲ** (: ἐνώπιόν μου· κατὰ πρόσωπον).

Οὕτως εἶπε· βαρυνθῆναι δὲ κατέλαβε τὸν υἱὸν τοῦ Πηλέως ἡ δὲ ἐν τοῖς πυκνομάλλοις στήθεσι καρδία **διττῶς** (=διάνδιχα **τοῦ** (=οἱ) **ἐσκέφθη** (: ἀμφεταιλαντεύθη μετὰξὺ δύο γυναικῶν) 190 **ποῖον ἐκ τῶν δύο** (: πότερον=ἦ) ἔλκυσας οὗτος βέβαια τὸ ὄξυ εἶφος (αὐτοῦ) ἐκ τῆς παρὰ τὸν μηρὸν κρεμαμένης, θήκης **ἐκείνους μὲν** [τοὺς ἄλλους Ἕλληνας] τὰ διασκορπίσῃ, (: τὰ ἐγείρῃ ἐκ τῶν ἐδρῶν), **τὸν δὲ Ἀτρεΐδην** (=ὁ δ' Ατρεΐδην=Ἀτρεΐδην δὲ) τὰ φρονεῦσῃ, ἢ τὰ κατευνάσῃ τὴν ὄργην του καὶ τὰ κρατήσῃ τὴν ὀριμὴν του [καὶ τὰ κρατηθῆ]; ἐνόσφ οὗτος ταῦτα **ἀνεκύκλει** (=ἀνελογίζετο=ὄρμαινε) **ἐνδομύχως** (: ἐν τῇ διανοίᾳ καὶ τῇ καρδίᾳ=κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν), **καὶ προσεπάθει τὰ σῦρη** (=ἔλκετο) ἐκ τῆς θήκης τὸ μέγα εἶφος, **τότε ἦλθεν** (: ἰδοὺ 195 ἦλθεν=ἦλθε δὲ) ἡ Ἀθηναῖα ἐξ οὐρανοῦ· διότι εἶχεν ἀποστείλει ἔμπρὸς αὐτὴν ἡ θεὰ, ἡ λεινοβοραχίων Ἥρα, ἧς ἀμφοτέρους ὁμοίως ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς ἡγάπα καὶ διαφέρον ἐδείκνυε. Ἐστάθη δὲ ὄπισθεν καὶ ἔλαβεν τὸν Πηλεΐδην ἐκ τῆς ξανθῆς κόμης, εἰς μόνον (αὐτὸν) φαινομένη· οὐδεὶς δ' ἐκ τῶν ἄλλων ἔβλεπεν [αὐτήν]· **ἐξεπλάγη δὲ** (: ἐμβρόντητος δ' ἔμεινε) ὁ Ἀχιλλεΐς, ἐστράφη δὲ πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ ἀμέσως ἐγνώρισεν τὴν Παλλάδα Ἀθηναῖαν· 200 φοβερὰ δὲ τῆς ἔλαμψαν οἱ ὀφθαλμοί· **καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα του** (: ἀρχίσας τὰ ἐκβάλλη φωνῆν=καὶ φωνήσας) ἔλεγε **πρὸς αὐτήν** (=μὲν) τοὺς πτερωτοὺς (: ταχεῖς) λόγους· «**Διατὶ τέλος πάντων** (=τίποτε) **πάλιν**, ὦ τέκνον τοῦ Διός, ὅστις φέρει τὴν αἰγίδα (: ἀσπίδα, ἧς τινασσομένη τρέπει τοὺς πολεμίους εἰς φεγγὴν) ἦλθες; **Μήπως διὰ τὰ** (=ἢ ἵνα) **ἴδης τὴν ἀλαζονεΐαν**

ἐξηκολούθει διατελῶν ἐν ὄργῃ (=ἐμίμνε). Ἐν τῷ μέσῳ δ' αὐτῶν ἀνεπήδησεν ὁ γλυκύλογος Νέστωρ, ὁ ὀξύφωνος ὀήτωρ τῶν Πυλίων, ἀπὸ τῆς γλώσσης τοῦ ὁποίου ἔρρεε φωνὴ γλυκυ-
 250 τέρα καὶ τοῦ μέλιτος. Ὡς πρὸς τοῦτον (=τῷ) δὲ δύο μὲν ἤδη γενεὰ ἀνθρώπων μεμερισμένην (: ἐναρθρῶν) φωνὴν ἐχόντων (=μερόπων) εἶχον ἀφανισθῆ (ἐκλείψει=ἐφθίατο), οἱ ὁποῖοι πρότερον συγχρόνως μὲ αὐτὸν (=ἀμὰ οἱ) ἐγεννήθησαν καὶ ἀνετράφησαν ἐν τῇ ἱερωτάτῃ (: πανέρῳ) Πύλῳ μεταξὺ δὲ τῶν τῆς τρίτης [γενεᾶς] ἐβασίλευεν. Οὗτος ἀγαθὰς σκέψεις ἔχων ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν ἠγόρευε καὶ ἀποταθεὶς εἶπεν.

✠✠✠ Ἀχ ἀλοίμονον, ἀληθῶς μεγάλη θλίψις ἔχει εἴρει τὴν Ἀχαι-
 255 κὴν (Ἑλληνικὴν) χώραν ἀληθῶς θέλει χαρῆ ὁ Πριάμοις καὶ οἱ παῖδες τοῦ Πριάμου καὶ οἱ ἄλλοι Τρῶες μεγάλως ἠθέλον χαρῆ κατὰ τὴν ψυχὴν, ἐὰν ἠθέλον μάθει ὅτι διαπληκτίζεσθε ὅλους τούτους τοὺς διαπληκτισμοὺς σεῖς οἱ δύο (=σφῶιν), οἵτινες διαπρέπετε (=περὶ ἔστε) τῶν Ἑλλήνων καὶ κατὰ τὴν σκέψιν, καὶ κατὰ τὸ μάχεσθαι (τὴν μάχην). Ἀλλὰ πείσθητε [εἰς ἐμέ] διότι καὶ οἱ δύο (=ἄμφω δὲ=ἄμφω γάρ) εἶσθε νεώτεροι ἐμοῦ. Διότι
 260 ἤδη ποτὲ ἐγὼ ἀνεστράφημ καὶ μετὰ ἀνδρῶν ἀνδρειοτέρων ἀπὸ ὑμᾶς βέβαια (=ἤε περ ὑμῖν), καὶ δὲν με κατεφρόνου (=ἀθέριμον) ποτὲ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι σημειώσατε ἦσαν γενναῖότεροι (=οἱ γε). Ἀληθῶς δὲν εἶδον μέχρι τοῦδε τοιοῦτους ἄνδρας οὐδὲ θὰ ἴδω, οἷον [εἶδον] καὶ τὸν Πειρίθου καὶ τὸν Δρυάντα, ἀρηγὸν στρατιωτῶν καὶ τὸν Κανέα καὶ τὸν Ἐξάδιον καὶ τὸν Ἰσόθεον (θεόμορφον, θεοεἰκελον) Πολύφημον [καὶ τὸν Θηρέα τὸν
 265 υἱὸν τοῦ Αἰγέως, τὸν ὅμοιον πρὸς τοὺς ἀθανάτους] ὄμοιμαλώτατοι βεβαίως ἐκ τῶν ἐπιγείων ἀνδρῶν ὑπῆρξαν ὄμοιμαλώτατοι μὲν ἦσαν καὶ ἐμάχοντο ἐναντίον ὄμοιμαλωτάτων, ἐναντίον θηρίων ὄρεσιβίων καὶ τρομερῶς κατέστρεψαν [αὐτά]. Ἀληθῶς μὲ τούτους (=καὶ μὲν τοῖσιν) ἐγὼ ἀνεστρεφόμεν ἔλθων ἐκ Πύλου, μακρό-
 270 θεν ἐκ μεμακρυσμένης χώρας—διότι προσεκάλεσαν οἱ ἴδιοι—καὶ ἐμαχόμεν ἐγὼ μόνος μου (δηλ. κατέχων μετὰ τῶν οἰκείων μου ἴδιον τμῆμα τῆς παρταξέως καὶ οὐχὶ ὡς βοηθὸς ἄλλου ἥρωος=κατ' ἐμ' αὐτόν) οὐδεὶς δὲ ἐκ τούτων, οἵτινες τὸρα εἶναι ἐπίγειοι θνητοὶ (ἢ ὁμαλ.: τῶν σημερινῶν ἀνδρῶν), ἠθέλε

δυνηθῆ νὰ πολεμήσῃ κατ' ἐξείνων [τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν τῆς προ-
 τέρως γενεᾶς]. **Μάλιστα καὶ** (=καὶ μὲν) ἤκουον τὰς γνώμας μου
 καὶ ἐπείθοντο εἰς τὸν λόγον [μου]. Ἄλλὰ πείσθητε καὶ ὑμεῖς
 275 διότι ὠφελιμώτερον εἶναι τὸ νὰ πείθηταί τις. Μῆτε σύ, ἂν καὶ
 εἶσαι κραταῖος, ἀφάειρε ἀπὸ τούτου ἐδῶ τὴν κόρην, ἀλλ' ἄφινε
 [αὐτήν], **ὅπως ἀπαξ (ἐξ ἀρχῆς—ὡς πρῶτα)** ἔδωκαν πρὸς αὐτὸν
 ὡς γέρας οἱ υἱοὶ τῶν Ἀχαιῶν· μῆτε σύ, ὃ υἱὲ τοῦ Πηλέως, θέλε
 νὰ ἐρίξῃς πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον (βασιλέα) **ἀντιτάσσω βίαν**
κατὰ τῆς βίας (: μετὰ πείσματος—ἀντιβίην, διότι οὐδέποτε
 μετέχει (ἀπολαύει—ἔμμορε) τιμῆς ὁμοίας [πρὸς τοὺς ἄλλους]
 ἦται: ἀπολαύει μείζονος τιμῆς] σηηπτούχος βασιλεύς, εἰς τὸν
 280 ὁποῖον ἀληθῶς ὁ Ζεὺς ἔδωκεν δόξαν. Ἐὰν δὲ σύ εἶσαι ἀνδρείος,
 [εἶσαι τοιοῦτος], **διότι θεὰ** (=θεὰ δε—θεὰ γαρ) μήτηρ σὲ ἐγέν-
 νησε, ἀλλ' οὗτος ἐδῶ ἔχει μεγαλυτέραν ἰσχύν, διότι βασιλεύει
 μεταξὺ περισσοτέρων. Σὺ δέ, ὦ Ἀτρεΐδῃ, παῦε τὸν θυμόν σου·
ἀλλ' ἐὰν τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐξ ἐμοῦ, ἐγὼ σὲ παρακαλῶ (=αὐ-
 τὰρ ἐγὼ γε λίσσομαι) νὰ ἀφήσῃς τὴν κατὰ τοῦ Ἀχιλλέως δογῆν,
 ὅστις εἶναι εἰς πάντας τοὺς Ἀχαιοὺς μέγα προπύργιον κατὰ
 τοῦ ὀλεθρίου πολέμου».

285 ~~Π~~ Πρὸς τοῦτον δ' ἀποκρινόμενος εἶπεν ὁ ἄρχων Ἀγαμέμνων.
 «Ναὶ βεβαίως, ὃ γέρον, ταῦτα πρὸ πάντων ὅλα **ὀρθῶς** (=κατὰ
 μοῖραν) εἶπας [καὶ θὰ ἤμην διατεθειμένος νὰ συμμορφωθῶ
 πρὸς τὴν γνώμην σου], ἀλλὰ ὁ ἀνήρ οὗτος ἐδῶ θέλει **νὰ ὑπε-
 ρέξῃ** (=περὶ ἔμμενα) πάντων τῶν ἄλλων, ἐπὶ πάντων μὲν θέ-
 λει νὰ ἔχῃ ἐξουσίαν, μεταξὺ πάντων νὰ εἶναι βασιλεύς, εἰς πᾶ-
 ντας δὲ **νὰ δίδῃ διαταγὰς** (=σημαίνειν), **εἰς τὰ ὅποια** (=ᾧ)
 290 νομίζω ὅτι οὐδεὶς θὰ πεισθῆ. Ἐὰν δὲ οἱ αἰώνιοι θεοὶ κατέστη-
 σαν αὐτὸν λογχομάχον, ἔνεκα τούτου **ἐπιτρέπουσιν** (: ἀφήνουσιν
 ἐλεύθερον—προθέουσι) εἰς αὐτὸν νὰ εἶπῃ ὕβρεις;»

Πρὸς τοῦτον δὲ εὐθύς διακόπτων ἀπήντα ὁ εὐγενῆς Ἀχιλ-
 λεύς. «**Ἀληθῶς** [: ναί· λέγω ὕβρεις] **διότι** (=ἦ γάρ) θὰ ἐκαλού-
 μην δειλὸς καὶ οὐτιδανός, ἐὰν ὄντως θὰ σοι ὑποχωρῶ ὡς πρὸς
 πᾶν ζήτημα) εἰς ὅ,τι καὶ ἂν εἶπῃς· εἰς ἄλλους βέβαια πρόστατε
 295 ταῦτα· μὴ δίδε δηλ. διαταγὰς εἰς ἐμὲ τοῦλάχιστον διότι ἐγὼ
 τοῦλάχιστον **δὲν νομίζω** (: δὲν σκοπεύω, δὲν ἔχω κατὰ νοῦν να..)

ὅτι θὰ ὑπακούω πλέον εἰς σέ. Θά σοι εἶπω δὲ ἄλλο, σὺ δὲ θέτε
 (αὐτὸ) εἰς τὸν νοῦν σου· δὲν θὰ πολεμήσω πρὸς σέ ἀληθῶς (=
 μὲν=μὴν) ἐγὼ τοῦλάχιστον μὲ τὰς χεῖράς μου ἕνεκα τῆς νεάνι-
 δος, οὔτε πρὸς σέ, οὔτε πρὸς τινα ἄλλον, διότι ἀφηρέσατε βέβαια
 ταύτην ἀπ' ἐμοῦ, ἐνῶ ἐδώκατε [τοῦτο, ἐὰν ἔπραττον, θὰ ὑπεβίβαζε
 300 τὴν ἀξίαν μου]· ἀλλὰ ἐκ τῶν ἄλλων (λοιπῶν), τὰ ὅποια ἔχω ἐγὼ
 παρὰ τὸ ταχὺ μέλαν πλοῖόν μου, δὲν δύνασαι νὰ ἀποκομισθῆς
 (= οὐ κεν φέροις ἀνελόν) τι ἐκ τούτων παρὰ τὴν θέλησίν μου·
 ἔλα λοιπὸν εἰς τὰ σωστά (: ἔμπρὸς λοιπὸν=ἢ δ' ἄγε μὴν), δο-
 κίμασον, ἵνα λάβωσι γνῶσιν (ὡς μάρτυρες) καὶ οὔτοι· εὐθύς (=
 αἶψα) τὸ αἶμα μαῦρον θὰ σοι ἰδέσῃ περὶ τὸ δόρυ (μου)». Οὕτως
 οὔτοι οἱ δύο, ἀφοῦ ἐφιλονίκησαν μὲ ἐχθρικά λόγια, ἠγέρθησαν
 305 ἐκ τῶν θέσεών των (=ἀνστήτην), διέλυσαν δὲ τὴν παρὰ τὰ
 πλοῖα τῶν Ἀχαιῶν συνέλευσιν. Ὁ μὲν Πηλεΐδης ἐπορεύετο εἰς
 τὰς σκηνὰς καὶ τὰ ἰσόρροπα (: τὰ ἐν ὀριζοντίῳ θέσει ὑπὲρ τὰ
 κύματα πλέοντα) πλοῖα καὶ μετὰ τοῦ Μενoitιάδου (Πατρόκλου)
 καὶ τῶν συντρόφων του, ὁ δὲ Ἀτρεΐδης εὐθύς διέταξε νὰ σύρω-
 σιν ἐμπρὸς εἰς τὴν θάλασσαν (: διέταξε νὰ καθελκύσωσι) ταχὺ
 πλοῖον· ἐξέλεξε δὲ διὰ τὴν ἐν τῷ πλοίῳ ὑπηρεσίαν (=ἐν ἔκρι-
 νε=ἐνέκρινε) εἴκοσι κωπηλάτας, ἐπεβίβασε (=ἐς βῆσε=εἰσέ-
 310 βησε) δὲ διὰ τὸν θεὸν ἑκατόμβην, ὀδηγῶν δὲ τὴν καλλιπάρειον
 Χρυσήϊδα ἀνεβίβασε καὶ ἔβαλε νὰ καθίσῃ (ἐπὶ τοῦ πλοίου)
 (=ἀνὰ εἴσε)· ἐπέβη δὲ (=ἐν ἔβη) ὡς ἀρχηγὸς ὁ πολυσύνετος
 Ὀδυσσεύς· οὔτοι μὲν ἔπειτα μετὰ τὴν ἀνάβασιν (ἢ: ἀναβάντες)
 ἔπλεον ἐπὶ τῆς ὑγρᾶς ὁδοῦ· ὁ δὲ Ἀτρεΐδης διατάσσει (=ἀνωγεν)
 τὰ στρατεύματα νὰ καθαρίζοντα. Ταῦτα δὲ ἐκαθαρίζοντο καὶ
 ἐφρόντιζον νὰ χύνωνται (=ἔβαλλον) αἱ ἀκαθαρσίαι εἰς τὴν θά-
 315 λασσαν, προσέφερον δὲ εἰς τὸν Ἀπόλλωνα θυσιάς ἐκ τελείων
 (: ἀγμῶν, ἀνεπτυγμένων) ταύρων καὶ τράγων παρὰ τὴν ἀμμώδη
 παραλίαν τῆς ἀστειρέυτου θαλάσσης· ἡ δὲ κνῖσα ἔφθανεν εἰς τὸν
 οὐρανὸν στροβιλιζομένη εἰς τὸν καπνόν. Τοιοῦτοτρόπως οὔτοι μὲν
 περὶ ταῦτα ἠσχολοῦντο ἀνὰ τὸ στρατόπεδον· ὁ δὲ Ἀγαμέμνων δὲν
 ἔπανε τῆς ἔριδος [λησμονῶν τὴν ἀπειλήν=λαθόμενος ἀπειλῆς],
 τὴν ὁποίαν κατ' ἀρχάς (=πρῶτον) ἀπειλητικῶς ἐξεδήλωσε πρὸς
 320 τὸν Ἀχιλλέα, ἀλλ' ἐκεῖνος μάλιστα εἶπε πρὸς τὸν Ταλθύβιον

καὶ Εὐρύβατον, οἵτινες ἦσαν εἰς αὐτὸν κήρυκες καὶ γοργοὶ θερά-
 ποντες. Ὑπάγετε εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Πηλεΐδου Ἀχιλλέως·
 λαβόντες ἐκ τῆς χειρὸς **ὀδηγήσατε** (φέρετε=ἀγόμεν' ἀπολ.
 ἀπμ. ἀντὶ προστ). [πρὸς με] τὴν καλλιπάρειον Βρισηίδα· ἐὰν δὲ
 δὲν δώσῃ, τότε ἐγὼ ὁ ἴδιος ἔλθῶν μετὰ περισσοτέρων θὰ λάβω
 325 [αὐτήν]. Τοῦτο ἔτι φοβερώτερον [ἢ τὸ τορινὸν διάβημα] θὰ εἶναι
 δι' αὐτὸν». Τοιαῦτα ἀφοῦ εἶπεν, ἀπέστειλεν, ἀσθηρὰν δὲ δια-
 ταγὴν **παρήγγειλε** (: ἐπέτασεν=ἐπι ἔτελλεν=ἐπέτελλεν). Οὗτοι
 δὲ οἱ δύο ἄκοντες ἐβάδισαν παρὰ τὴν ἀμμόδη ἀκτὴν τῆς ἀσφι-
 ρεύτου θαλάσσης, [ἕως ὅτου] ἔφθασαν εἰς τὰς σκηνάς καὶ τὰ
 πλοῖα τῶν Μυρμιδόνων. Τοῦτον δὲ εὔρον καθήμενον πλησίον
 330 τῆς σκηνῆς καὶ τοῦ μέλανος πλοίου. **Καὶ φυσικὰ δὲν** (=οὐδ'
 ἄρα) ἐχάρη ὁ Ἀχιλλεύς, ὅτε εἶδεν αὐτούς· οὗτοι μὲν φοβηθέντες
 καὶ σεβασθέντες τὸν βασιλέα ἐστάθησαν, οὐδὲ ἔλεγον πρὸς
 αὐτὸν τι, οὐδὲ ἠρώτων· ἀλλ' οὗτος διέγνω [τὸν λόγον τῆς παρα-
 χῆς] ἐν τῇ ψυχῇ του καὶ τοὺς ἐφώνασε· «χαίρετε, κήρυκες, ἀγγε-
 335 λιοφόροι τοῦ Διὸς καὶ τῶν ἀνθρώπων· ἔλθετε πλησιέστερον· δὲν
 μοι εἶσθε σεῖς ποσῶς (: διόλου) **ἔνοχοι τούτου** (=ἐπαίτιοι),
 ἀλλ' ὁ Ἀγαμέμνων ὅστις ἀπέστειλεν ὑμᾶς ἕνεκα τῆς νεάνιδος
 Βρισηίδος· Ἄλλ' ἐμπρός, εὐγενὲς Πάτροκλε, ἐξάγαγε τὴν νεά-
 νίδα καὶ δός εἰς αὐτοὺς τοὺς δύο, ἵνα ὀδηγήσωσι (ταύτην εἰς
 τὸν Ἀγαμέμνονα). Αὐτοὶ δὲ οὗτοι ἅς εἶναι μάρτυρες καὶ ἐνώ-
 340 πιον τῶν μακαρίων θεῶν καὶ ἐνώπιον τῶν θνητῶν ἀνθρώπων
 καὶ ἐνώπιον τοῦ σκληροῦ τούτου βασιλέως, **ἐὰν ποτε δὲ πάλιν**
 (=εἴ ποτε δ(ὴ) αὐτε) παρουσιασθῇ ἀνάγκη (χρεῖα) ἐμοῦ, ἵνα
 ἀπομακρύνω ἀπὸ τούτων τῶν ἄλλων **ἐπορείδιστον** (=ἀεικέα)
 ὄλεθρον· διότι ἀληθῶς οὗτος πρὸ πάντων **μάλνεται** (=θύει) διὰ
 τῶν ὀλεθρίων του σκέψων, οὐδὲ γνωρίζει ποσῶς **νὰ σκέπτηται**
 (: νὰ στρέφῃ τὸν νοῦν του = νοῆσαι) σῖναμα (συγχρόνως) τὰ
 παρελθόντα καὶ τὰ μέλλοντα, πῶς οἱ Ἀχαιοὶ δύνανται νὰ τοῦ
 μάχωνται ἀβλαβεῖς παρὰ τὰ πλοῖα». Οὕτως εἶπεν, ὁ δὲ Πάτρο-
 345 κλος ὑπήκουσεν εἰς τὸν ἀγαπητὸν του σύντροφον, ἐξήγαγε δὲ ἐκ
 τῆς σκηνῆς τὴν καλλιπάρειον Βρισηίδα καὶ ἔδωκεν [αὐτὴν εἰς
 τοὺς κήρυκας], ἵνα τὴν ὀδηγήσωσιν [εἰς τὸν Ἀγαμέμνονα]. Οὗτοι
 δὲ **ἐπανήρχοντο** (=αὐτὸς ἴτην) εἰς τὰ πλοῖα τῶν Ἀχαιῶν,

ἐκείνη δὲ ἡ γυνὴ ἄκουσα ἐπορεύετο μετὰ τούτων. Ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς ἀναλυθεὶς εἰς δάκρυα, *εὐθύς* (=ἄφρα) *ἀποσυρθεὶς* (=λιασιθεὶς), *μακρὰν* (=νόσφι) τῶν συντρόφων ἐκάθισεν ἐπὶ τῆς ἀμμόδου 350 ἀκτῆς τῆς λευκῆς (ὡς ἐκ τῶν ἀφρῶν) θαλάσσης, ἀτενίζων πρὸς τὸ πέλαγος *τὸ ἔχον τὸ χροῶμα τοῦ (μαύρου) οἴνου* (: τὸ ἔχον χροῶμα ζοφερόν· ἢ: τὸ ἀποδίδον τὰς ἐρυθρὰς ἀντανγείας τοῦ ἡλίου =οἴνοπα): ἐκτείνων δὲ τὰς χεῖρας *θερμῶς* (: διαπύρως=πολλὰ) ἠὺχίθη εἰς τὴν ἀγαπητὴν (του) μητέρα.

«Μήτηρ, ἀφοῦ μὲ ἐγέννησας ἀληθῶς *λίαν* (=περ) βροχίζιον, *ικανοποιῆσιν* (=τιμὴν) *τούλάχιστον* (=περ) ὄφειλεν νά μοι παράσχη ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ (: ὑψηλὰ) βροντῶν Ζεὺς· τόρα δὲ οὐδὲ 355 *ὀλίγον* (=τυτθὸν) μὲ ἐτίμησε. Διότι ἀληθῶς ὁ Ἀτρεΐδης ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀγαμέμνων μὲ περιύβρισε· διότι *ἔχει ἀρπάσει* (=ἔχει ἐλῶν) τὸ γέρας, ἀφαιρέσας (αὐτὸ) ὁ ἴδιος [αὐθαγρέτως, χωρὶς νά ἐρωτήσῃ τὸν στρατὸν καὶ τοὺς ἡγεμόνας]».

Οὕτως εἶπε χύνων δάκρυα, ἤκουσε δὲ τοῦτον ἡ σεβαστὴ μήτηρ καθημένη εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης πλησίον τοῦ γέρον- 360 τος πατρός της. Ταχέως δὲ ἀνήλθεν ἐκ τῆς λευκῆς θαλάσσης ὡς (=ἤυτε) *ὀμίχλη καὶ εὐθύς* (=καὶ ὅα) ἐκάθισεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ διακρυροοῦντος· καὶ διὰ τῆς χειρὸς ἐθώπενυσεν (=κατέρεξεν) αὐτὸν καὶ ὀμίλησε καὶ ἀνέφερε τὸ ὄνομά του (ἦτοι: καὶ ὀμίλησε, ἀφοῦ ὀνομαστὶ ἐκάλεσε αὐτόν).

✕ Τέκνον, διατὶ κλαίεις; διατὶ δὲ λύπη κατέλαβε τὴν καρδίαν σου; *ἐκμυστηρεύθητι* (=ἐξ-αῦδα), μὴ κρύπτε ταύτην ἐν τῇ διανοίᾳ σου (: ~~μέσα σου~~), ἵνα ἀμφοτέροι γνωρίζωμεν.

Πρὸς ταύτην δὲ βαρέως στενάζων εἶπεν ὁ ταχύπους Ἀχιλλεύς: «Γνωρίζεις [ταύτην]· διατὶ τῇ ἀληθείᾳ νά λέγω εἰς σέ ταῦτα πάντα, ἀφοῦ γνωρίζεις [αὐτά]; ἀπῆλθομεν (: ἐξεστρατεύσαμεν) εἰς τὴν Θήβην τὴν ἱερὰν πόλιν τοῦ Ἡετίωνος, ταύτην δὲ ἐξεπορθήσαμεν καὶ ἐκομίσαμεν ἐνταῦθα ὅλα [τὰ λάφυρα]. Καὶ ταῦτα μὲν καλῶς διένειμαν μεταξύ των οἱ υἱοὶ τῶν Ἀχαιῶν, *ἐξεχώρισαν δὲ ὡς γέρας* [ἐκτὸς τοῦ ἀναλόγου μεριδίου τῆς λείας] (=ἐκ δ' ἔλον) διὰ τὸν Ἀτρεΐδην τὴν καλλιπάρειον Χρυσήϊδα. Ἄλλ' 370 ἀφ' ἑτέρου ὁ Χρῦσης, ὁ ἱερεὺς τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος, ἤλθεν εἰς τὰ ταχέα πλοῖα τῶν χαλκοθωράκων Ἀχαιῶν φέρων ἄπειρα λύ-

τρα, ἵνα ἀπελευθερώσῃ τὴν θυγατέρα (του) κρατῶν εἰς τὰς χεῖράς του ἐπάνω ἐπὶ τῆς χρυσοποικίλου (ιερατικῆς) βακτηρίας (: πατερί-
 375 παρεκάλει πάντας τοὺς Ἀχαιοὺς, πρὸ πάντων δὲ τοὺς δύο υἱοὺς τοῦ Ἀτρείως τοὺς ἡγεμόνας τῶν στρατευμάτων.

Τότε πάντες μὲν οἱ ἄλλοι Ἀχαιοὶ ἐπικροτήσαντες ἐφώνησαν
 (=ἐπευφήμησαν) νὰ σέβωνται τὸν ἱεροδύτην καὶ νὰ δεχθῶσι τὰ
 λαμπρὰ λύτρα· ἀλλὰ [τοῦτο] δὲν ἤρεσκεν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ
 Ἀτρείδου Ἀγαμέμνονος, ἀλλὰ σκαιῶς ἀπέπεμπεν [αὐτόν], καὶ
 380 αὐστηρὰν ἀπόκρισιν ἔδιδεν ὠργισμένος τότε ὁ γέρον ἐκεῖνος
 ἐπέστρεψεν (=πάλιν ὤψητο). Τούτου δὲ προσευχηθέντος ὁ
 Ἀπόλλων εἰσήκουσε (τὴν προσευχήν), διότι ἦτο εἰς αὐτὸν πολὺν
 προσφιλῆς (ὁ Χρύσης), ἔρριψε δὲ κατὰ τῶν Ἀργείων δλέθρια
 (: φθοροποιὰ=κακὸν) βέλη· οἱ δὲ στρατιῶται κατ' ἀκολουθίαν
 (=νυ) ἀπέθνησκον ἀλλεπάλληλοι (: ὁ εἰς πλησίον τοῦ ἄλλου
 =ἐπασσύτεροι), ἐκεῖνα δὲ τὰ βέλη τοῦ θεοῦ ἐπήρχοντο ἄγασαι
 παντοῦ ἀνὰ τὸ εὐρὺ στρατόπεδον τῶν Ἑλλήνων· εἰς ἡμᾶς δὲ μάν-
 385 τας εἰδήμων (=εὐ εἰδώς), ἔλεγε τοὺς χρησμούς τοῦ μακροβόλου
 (Ἀπόλλωνος). Πάραυτα ἐγὼ πρῶτος παρεκίνοον νὰ ἐξιλεώσωμεν
 τὸν Θεόν· ἀλλὰ τὸν Ἀτρείδην ἀμέσως κατέλαβεν ὀργή, εὐθύς δὲ
 σηκωθείς εἶπεν ἀπειλητικὸν λόγον, ὅστις ἤδη ἔχει ἐκτελεσθῆ.
 Διότι ἐκείνην μὲν μὲ ταχὺ πλοῖον οἱ γοργόφθαλμοι Ἀχαιοὶ
 390 συνοδεύουσιν (=πέμπουσιν) εἰς τὴν Χρῆσιν, κομίζουσι δὲ
 θυσίαν (=δῶρα) πρὸς τὸν ἄνακτα (Ἀπόλλωνα). Ἀλλὰ μόλις
 πρὸ δλίγου (=νέον) κήρυκες ἀπήγαγον (=ἔβαν ἄγοντες) ἐκεί-
 νην τὴν κόρην τοῦ Βρισέως, τὴν ὁποίαν ἔδωκαν εἰς ἐμὲ οἱ υἱοὶ
 τῶν Ἀχαιῶν. Ἀλλὰ σύ, ἐὰν πράγματι (=γε) δύνασαι, προστά-
 τευσον τὸν γενναῖον υἱόν σου· ἔλθοῦσα εἰς τὸν Ὀλυμπον παρα-
 395 κάλεσον τὸν Δία, ἐὰν ποτε μέχρ' οὗτοδε ὠφέλησας (: ἠΰφρανας)
 κατὰ τι τὴν καρδίαν τοῦ Διὸς ἢ λόγῳ ἢ καὶ ἔργῳ. Διότι πολλά-
 κας διὰ τῶν ἰδίων μου ὠτων σὲ ἤκουσα (=ἤκουσα σέο) ἐν τοῖς με-
 γάροις τοῦ πατρός [μου, ἐν Θεσσαλίᾳ] νὰ καυχᾶσαι, ὅτε ἔλεγες ὅτι
 μόνη μεταξὺ τῶν ἀθανάτων ἀπέχρουςας ἀπὸ τὸν συνάγοντα τὰ
 400 μαῦρα νέφη (: μαυρονέφελον) Κρονίδην ἀπρηπῆ ὄλεθρον, ὅτε οἱ

Ἄθηνά ἤθελον αὐτόν (=μιν) *να δέσσωσι κατὰ τὰς χεῖρας ἑμοῦ
καὶ τοὺς πόδας* ἑμοῦ (=ξυνδήσα). Ἄλλὰ σὺ βεβαίως, ὦ θεά,
ἔλιθῆσαι ἀπληρευθέρως ἀπὸ τοῦ ἐπαπειλουμένου δεσμίμα-
τος ταχέως καλέσασα εἰς τὸν ὑψηλὸν Ὀλυμπον τὸν ἐκατόγχειρα,
τὸν ὁποῖον οἱ θεοὶ ὀνομάζουσι Βοιάρεων, πάντες δὲ οἱ ἄνθρωποι
Αἰγαίωνα· διότι οὗτος πάλιν *κατὰ τὴν δύναμιν* (=βίη) ἦτο *ξω-*
405 *μαλεώτερος* (=ἀμείνων) τοῦ ἑαυτοῦ πατρὸς (Ὀυρανοῦ)· *οὗτος*
λοιπὸν (=ὅς ῥα) ἐκάθισε πλησίον τοῦ υἱοῦ τοῦ Κρόνου χείρων
(γαυριῶν) διατήν δόξαν (διὰ τὸ μεγαλεῖον) αὐτοῦ· *πράγματι* (= καὶ)
τοῦτον *ἐφοβήθησαν πολὺν* (=ὑπέδεισαν) οἱ μακάριοι θεοὶ καὶ
δὲν ἔδεσαν (τὸν Δία). Ταῦτα τόρα ὑπενθυμίσαμεν αὐτὸν κάθισον
πλησίον (του) καὶ λάβε (αὐτόν) ἐκ τῶν γονάτων [φροντίζουσα], μή-
πως κατὰ τινα τρόπον θέλη *να βοηθήσῃ* (=ἐπὶ ἀρῆξαι=ἐπα-
ρῆξαι) τοὺς Τρωᾶς, τούτους δὲ τοὺς Ἀχαιοὺς φονευομένους *να*
συνωθήσῃ (=να στρυμώξῃ=ἔλσαι) κατ' ἐπάνω τῶν [ἀνελευ-
σμένων] πρυμνῶν καὶ περὶ τὴν θάλασσαν (ἦτοι περὶ τὸν κόλπον
4 10 τῆς θαλάσσης μεταξύ Σιγείου καὶ Ροιτείου), ἵνα χαροῦν πάντες
τὸν βασιλέα (των), ἐνοήσῃ δὲ καὶ ὁ Ἀτρεΐδης ὁ μέγας βασιλεὺς
Ἀγαμέμνων *τὴν ἑαυτοῦ τύφλωσιν* (: τὴν διαστροφὴν τοῦ νοῦ
αὐτοῦ=ἦν ἄτην), *διότι ἀληθῶς* (=ὅ τε) οὐδόλως ἐτίμησε
τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων. Πρὸς τοῦτον δὲ ἀπήντα ἔπειτα ἡ
Θέτις καταχίνουσα δάκρυα. Ἄλλοίμονον, ἀγαπητόν μου τέκνον,
διατὶ λοιπὸν (=τι γὰρ) σὲ ἀνέτρεφον τεκοῦσα *δυστυχῆ τόκον*
4 15 (=αἶνᾶ=αἶνὸν τόκον); *εἶθε να ἐκάθῃσο* (=αἶθ' ὄφελος
ἦσθαι) παρὰ τὰ πλοῖα ἀδάκρυτος *καὶ ἀγευστος κακῶν*
(: ἀβλαβῆς=ἀπῆμων), διότι τόρα *εἶναι εἰς σὲ πεπρωμένον*
να ζήσης πολὺν ὀλίγον (=αἰσά τοι μίνυνθά περ=αἰσά τοι ἐστὶ
ζωέμεν μίνυνθά περ=ὁ βίος σου εἶναι πολὺ βραχύς), οὐδόλως
ἐπὶ πολὺ μακρόν· τοῦναντίον ὅμως (=νῦν δὲ) *ὑπῆρξας* [ἀπὸ
τῆς γεννήσεός σου] (=ἔπλεο) ὑπὲρ πάντας συγχρόνως καὶ ταχυ-
θάνατος καὶ ἀξιοδάκρυτος (: δυστιχῆς ἔνεκα τῆς προσβολῆς)
διὰ τοῦτο (=τιγ' πρβλ. σιγ. 414) πρὸς κακὴν σου τύχην (δυστυ-
4 20 χίαν) σὲ ἐγέννησα ἐν τοῖς μεγάροις. *Θὰ ὑπάγω δὲ* (=εἶμι δὲ)
πρὸς χάριν σου (=τοι) εἰς τὸν χιονοσκεπῆ Ὀλυμπον, *ἵνα εἶπω*
(=ἔρεουσά) τοῦτον τὸν λόγον εἰς τὸν ἐπὶ τοῖς κερανοῖς τερό-

μενον Δία, ἡ ἰδία [φροντίζουσα], μήπως πεισθῆ· ἀλλὰ σὺ μὲν
 τόρα [ἔως ὅτου ἐγὼ ἴδω τὸν Δία καὶ κανονισθῆ ἢ θέσις σου]
 καθήμενος παρὰ τὰ ταχέα πλοῖα ἐξακολούθει νὰ διατηρῆς τὴν κατὰ
 τῶν Ἀχαιῶν μῆνιν, ἄτεχε (: ἀπομακρύνθητι) δὲ **καθ' ὄλοκλη-**
ρίαν (=πάμπαν) τοῦ πολέμου [καὶ παρακαλῶ σε νὰ ἀναμένης τὸν
 μετὰ τοῦ Διὸς διακανονισμὸν τῆς θέσεώς σου], διότι ὁ Ζεὺς
χθῆς (=χθίζος) μετέβη **χάριν εὐωχίας** (=κατὰ δαῖτα) εἰς τὸν
 Ὀκεανὸν πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς (: τοὺς ἐξαιρέτους διὰ τὴν θεοσέ-
 βειαν=ἀμύμονας) Αἰθίοπας, πάντες δὲ οἱ θεοὶ συνηκολούθουν.
 425 Κατὰ τὴν δωδεκάτην δὲ (ἡμέραν) θὰ ἐπανέλθῃ βεβαίως εἰς τὸν
 Ὀλυμπον. **Κ**αὶ τότε θὰ ὑπάγω ἔπειτα πρὸς χάριν σου εἰς τὸ
 χαλοῦν δάπεδον ἔχον οἶκημα τοῦ Διὸς καὶ γουγκλινῆς θὰ παρα-
 καλέσω αὐτὸν καὶ νομίζω ὅτι αὐτὸς θέλει πεισθῆ.

Οὕτω λοιπὸν ὁμιλήσασα ἀπῆλθεν, ἐκείνον δὲ ἀφῆκεν ἐκεῖ
 ὄργισμένον κατὰ τὴν καρδίαν ἕνεκα τῆς κομπῆς γυναικός, τὴν
 ὁποίαν ὡς γνωστὸν διὰ τῆς βίας παρὰ τὴν θέλησιν (αὐτοῦ) ἀφῆ-
 430 ρεσαν. Ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἔφθανεν εἰς τὴν Χρύσῃν φέρον τὴν
 ἱερὰν θυσίαν. Οὗτοι δέ, ὅτε ἤδη ἔφθασαν ἐντὸς τοῦ πολυβαθοῦς
 λιμένος [τῆς Χρύσης] τὰ μὲν ἰστία συνεμάζευσαν καὶ ἔθισαν
 ἐντὸς τοῦ μέλανος πλοίου, τὸν δὲ ἰστὸν **καταβιβάσαντες**
 (=ὑφέντες) ταχέως δια τῶν προτόνων ἐπλησίασαν εἰς τὴν ἰστο-
 δόκην, **ἐκείνο δὲ** (τὸ πλοῖον=τὴν δὲ) **ᾠθησαν ἐμπρὸς** (=προ-
 435 ᾠθησαν) εἰς τὸν ὄρμον διὰ κωπῶν. Ἔρριψαν δὲ ἔξω (δηλ. εἰς
 τὴν θάλασσαν) τὰς ἀγκύρας καὶ προσέδεσαν [εἰς τὴν ξηρὰν] τὰ
 σχοινία τῆς πρύμνης· ἐξήρχοντο (ἀπεβιβάζοντο) δὲ καὶ οἱ ἴδιοι
εἰς τὴν ἀκτὴν (ἢ: εἰς τὸ μέρος ἔνθα ἐρρήγγυντο τὰ κύματα=ἐπὶ
 ὀηγμῖνι) τῆς θαλάσσης, ἐξεβίβασαν δὲ διὰ τὸν μακροβόλον Ἀπόλ-
 440 λωνα ἐκατόμβην· ἐξῆλθε δὲ ἐκ τοῦ θαλασσοπόρου πλοίου ἡ
 Χρυσίς. Ταύτην μὲν ἔπειτα ὀδηγῶν ὁ πολυσύνετος Ὀδυσσεὺς
 πρὸς τὸν βωμὸν **ἔθετεν εἰς τὰς χεῖρας** (: ἐνεχειρίζε) τοῦ
 πατρός της καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν.

«ὦ Χρύση, μὲ ἔστειλεν ἐδῶ πέρα ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν
 Ἀγαμέμνων καὶ ἵνα σοὶ φέρω τὴν θυγατέρα καὶ ἵνα τελέσω εἰς
 τὸν Φωτοβόλον ἱερὰν θυσίαν ὑπὲρ τῶν Λαναῶν, ἵνα ἐξιλεώσωμεν
 445 τὸν ἄνακτα (Ἀπόλλωνα), ὁ ὁποῖος τόρα ἐξαπέστειλεν εἰς τοὺς

Ἄργείους συμφροῦς πολλῶν στεναγμῶν παραγωγικάς.

Ἄφου εἶπε τοιαῦτα, ἔθειεν αὐτὴν εἰς τὰς χεῖρας (τοῦ ἱερέως: ἐνεχειρίζε), οὗτος δὲ μετὰ χαρᾶς ἐδέχθη τὴν προσφιλή θυγατέρα· οὔτοι δὲ (οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Ὀδυσσεῶς) ταχέως ἐτοποθέτησαν *κατὰ σειρὰν* (=ἐξείης) περὶ τὸν *καλῶς ἐκτισμένον* (: ὄραϊον) βωμὸν τὴν διὰ τὸν θεὸν ἱερὰν ἐκατόμβην, ἔπειτα δὲ ἔνιψαν τὰς χεῖρας καὶ ἀνέλαβον εἰς τὰς χεῖρας (ἀπὸ τοῦ ἐδάφους) *χονδροαλεσμένας κριθάς* (=οὔλοχύτας, δι' ὧν ἔμελλον μετὰ τὴν εὐχὴν νὰ ἐπιπάσῃσι τὰς κεφαλὰς τῶν θυμάτων μεταξὺ 450 τῶν κεράτων). Ἐν τῷ μέσῳ δὲ αὐτῶν ὁ Χρύσης ὑψώσας τὰς χεῖρας μεγαλοφώνως ἤρχετο.

Ἐπέκουςόν μου, ὦ ἀργυρότοξε, ὅστις περιφρουρεῖς (ἢ: προστατεύεις) τὴν Χρῴσῃν καὶ τὴν ἱερωτάτην (: πάνιερον) Κίλλαν καὶ κρατερῶς [διὰ τὴν ἄκραν τῶν κατοίκων θεοσέβειαν] βασιλεύεις τῆς Τενέδου».

Ὡς (ἢ: καὶ=ἡμὲν) ἤδη ποτὲ πρότερον ἐπίκουςάς μου, ὅτε ἠὔχηθην, [καὶ] ἐτίμησας μὲν ἐμέ, μεγάλως δὲ ἔβλαψας τὸν στρατὸν τῶν Ἀχαιῶν, *οὕτω* (: καὶ=ἡδὲ) *ἄλλην μίαν φορὰν* (=ἔτι) 45ῶ καὶ τώρα ἐπέτελόν μοι τὴν ἐξῆς ἐπιθυμίαν· τώρα πλέον ἀπομάκρυνον ἀπὸ τοὺς Δαναοὺς τὸν ἀπρεπῆ ὄλεθρον».

Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος· ὁ δὲ φωτοβόλος Ἀπόλλων εἰσήκουσεν αὐτόν. Εὐθὺς δὲ ἀφου ἠὔχηθησαν καὶ ἔροιψαν ἔμπροσ [ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν θυμάτων] τὰς χονδροαλεσμένας κριθάς πρῶτον μὲν *ἔστρεψαν (τὰς κεφαλὰς τῶν θυμάτων) πρὸς τὰ ἄνω* (=αὔευσαν) καὶ ἔσφαζαν καὶ ἐξέδειραν καὶ τοὺς μηροὺς ἀποκόψαντες ἀπεγύμνωσαν καὶ κατεκάλυψαν δι' ἐπίπλον (ξυγγιάς) *διπλώσαν-* 460 *τες δύο φορὰς (δύο γύρους) τὴν κνῖσαν* (=δίπτυχα ποιήσαντες κνῖσαν), ἐπ' αὐτῶν δὲ τῶν [μηρίων τῶν διὰ διπλοῦ γύρου λίπους κεκαλυμμένων] *ἐπέθεσαν ὦμα τεμάχια κρέατος* [εἰλημμένα ἐκ τῶν διαφόρων μελῶν τοῦ ἱερείου] (=ὠμοθέτησαν). Ὁ δὲ γέρον ἐκεῖνος ἔκαεν ἐπὶ [ἀνημμένων] σχιζῶν καὶ ἐπέχυνε *σπινθηροβλοῦντα* (: πυρῶδη τὴν ὄψιν ἔχοντα=αἶθοπα) οἶνον· νέοι δὲ πλησίον αὐτοῦ *ἐκράτουν* (=ἔχον) εἰς τὰς χεῖρας *μεγάλα περόνια ἔχοντα πέντε ὀδόντας* (=πεμπόβολα)· ἀφου δὲ ἐκάθησαν ἔντε- 46ῶ *λῶς τὰ μηρία* (=μῆρα) καὶ *ἔφαγον* [ὡς πρόγευμα] (=πάσαντο)

- τὰ σπλάγχνα. (ἦτοι, τὴν καρδίαν, ἦπαρ, σπλῆνα καὶ νεφρούς),
ἔκοπαν εἰς μικρὰ τεμάχια (=μίστυλλον) **κατόπιν** (=ἄρα) τὰ
 λοιπὰ καὶ **διεπέρασαν οὕτως** (=ἔπειραν), **ὥστε τὰ τεμάχια νὰ**
περιβάλλωσι τοὺς ὄβελους (=ἀμφ' ὄβελουσιν), καὶ ἔψησαν
τεχνικῶς (ἦ: πολὺ ἐπιμελῶς=περιφραδέως) καὶ ἀπέστρωσαν ἀπὸ
 τῆς πυρᾶς ὕλα. Ἄφοῦ δὲ ἔπαιψαν τῆς ἐργασίας καὶ ἠτοίμασαν
 τὸ γεῦμα, εὐωχοῦντο, οὐδὲ ἔστερεῖτο κατὰ τὴν ἢ καρδίαν (αὐτῶν)
 τῆς ἀναλόγου τῆ [ὀρέξει] μερίδος. Ἄφοῦ δὲ **ἀπέβαλον** (=ἔξ
 ἔντο=ἔξέντο, ἔξιμα) **τὴν ἐπιθυμίαν** (=ἔρον) τοῦ φαγητοῦ καὶ
 ποτοῦ (ἦτοι: ἀφοῦ δὲ ἐχόρτασαν τρώγοντες καὶ πίνοντες) **νέοι**
 470 **μὲν ἐλεύθεροι εὐγενεῖς** (=κοῦροι) **ἐπλήρωσαν μέχρι στεφά-**
νης (τῶν χειλέων=ἐπεστέψαντο) τοὺς κρατήρας ἀπὸ ποτόν, διέ-
 νειμαν δὲ **ἀκολούθως** (: ἔπειτα=ἄρα) [τὸν οἶνον] εἰς ὕλους,
ἀφοῦ κατ' ἀρχὰς ἔχυνον ὀλίγον οἶνον εἰς τὰ ποτήρια πρὸς
σπονδὴν [καὶ εἶτα ἐπλήρουν τὸ ἐκάστου ποτήριον πρὸς πόσιν] (=
 ἐπαρξάμενοι δεπάσει). Ἐκεῖνοι δέ, οἱ υἱοὶ τῶν Ἀχαιῶν, καθ' ὅλην
 (τὴν λοιπὴν) ἡμέραν προσεπάθον νὰ ἐξιλεώσωσι τὸν θεὸν (Ἀπόλλ-
 λωνα) **δι' ἄσματος καὶ χοροῦ** (=μολπῆ) **ὠραῖα** (=καλὸν) ἄδοντες
εὐχαριστήριον ὕμνον πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα ἐπὶ τῇ ἀποτροπῇ
τοῦ λοιμοῦ (=παιάνη): ἐκεῖνος δὲ ἀκούων ἐτέρπετο κατὰ τὴν
 καρδίαν.
- 475 **Ὅτε** (=ἤμος) δὲ ὁ ἥλιος ἔδυσε καὶ ἐπῆλθε σκότος τότε
 πλέον ἐκοιμήθησαν παρὰ τὰ προηγήσια τοῦ πλοίου (ἦτοι, ἐν τῇ
 ἀκτῇ): ἦτε δὲ ἐφάνη **ἡ κατὰ τὴν ὀμιχλώδη πρωίαν γεννωμένη**
 (ἦ: προϊογενής=ἠοιγένεια) Ἡώς, ἡ ἠοδόχορος δακτύλους ἔχουσα,
 εὐθὺς τότε ἀπέπλεον **πρὸς** (=μετὰ) τὸ εὐρὸν στρατόπεδον τῶν
 Ἀχαιῶν, εἰς τοὺτους δὲ ἔστειλεν **οὔριον** (=ἴκμενον) **ἄνεμον**
 (=οὔρον) ὁ ἀλεξίκακος Ἀπόλλων. Οὗτοι δὲ ἔστησαν τὸν ἰστὸν
 480 [τὸν ὁποῖον τὴν προηγουμένην καταβιβάσαντες εἶχον θέσει εἰς
 τὴν ἰσοδόκην] καὶ ἀνεπέτασαν τὰ λευκὰ ἰστία: ὁ δὲ ἄνεμος **ἐνε-**
φύησεν (=ἐν ἔρησεν=ἐνέπηρησεν) τὸ ἰστίον εἰς τὸ μέσον, **τὸ**
δὲ παφλάζον κῦμα (=πορφύρεον δὲ κῦμα) **μεγάλως ἐβόιζε**
 (: ἦχει) **ἀμφοτέρωθεν τῆς τροπίδος** (=ἀμφὶ στείρη), ἐνῶ τὸ
 πλοῖον ἔτρεχε: ἐκεῖνο δὲ ἔτρεχε κατὰ τὴν φορὰν τοῦ κύματος
 διανύον τὴν [ὑγρὰν] κέλευθον (ὁδόν). Εὐθὺς δὲ ἀφοῦ ἔφθασαν

485 εἰς τὸ εὐρὺ στρατόπεδον τῶν Ἀχαιῶν, τὸ μὲν μέλαν πλοῖον οὗτοι ἀνέσυραν [διὰ σχοινίων] ἐπάνω εἰς τὴν ξηράν, ὑψηλὰ ἐπὶ τῆς ἄμμου, κάτωθεν δὲ **ετοποθέτησαν κατὰ μῆκος** (: ἤπλωσαν= τάνυσσαν) **μακρὰ ἐρείσματα** (: ὑποστηρίγματα= ἔσματα), οἱ ἴδιοι δὲ διεσκορπίζοντο ἀνά τὰς σκητὰς καὶ τὰ πλοῖα.

Ἐκεῖνος δέ, ὁ εὐγενὴς υἱὸς τοῦ Πηλέως, ὁ ταχύπους Ἀχιλλεύς, **διετέλει ὠργισμένος** (=μῆνιε) **καθήμενος πλησίον** 490 (=παρήμενος) τῶν ταχυπλόων πλοίων οὔτε ἐφοίτα ποτὲ εἰς τὴν **δοξάζουσαν τοὺς ἀνδρας** (=κυδιάνειραν) συνέλευσιν, οὔτε [ἐσύγαξε] ποτὲ εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ κατέθηκε τὴν καρδίαν του, μένων **ἐκεῖ** (=δηλ. ἐν τῇ σκητῇ=αἴθρῃ), ἐπόθει δὲ καὶ τὴν **πολεμικὴν κραυγὴν** (=αὐτὴν) καὶ τὸν πόλεμον.

Δ ι τ α ί .

Ἄλλ' ὅτε ἤδη ἀκριβῶς **ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης** [τοῦ ἀποχωρισμοῦ τῆς Θέτιδος ἀπὸ τοῦ Ἀχιλλέως] (=ἐκ τοῦ) **ἀνέτειλε** (=γένετο) ἡ δωδεκάτη Ἡώς, εὐθύς τότε πλέον ἐπανήρχοντο πρὸς 495 τὸν Ὀλυμπον οἱ αἰώνιοι θεοὶ πάντες ὁμοῦ, προηγεῖτο δὲ ὁ Ζεὺς. Ἡ δὲ Θέτις δὲν ἐλησμονεῖ τὴν παραγγελίαν (=ἐφετημῆς) τοῦ υἱοῦ της, **ἀλλ' αὐτὴ ἐξῆλθε** (: ἀνέδυ=ἀνεδύσεται) **εἰς τὰ κύματα** (=εἰς τὸ κύμα) τῆς θαλάσσης καὶ **κατὰ τὴν δμιχλώδη προΐαν** (=ἡερίη δε) ἀνέβη εἰς τὸν Ὀλυμπον καὶ τὸν μέγαν Οὐρανόν· Εὖρε δὲ τὸν παντεπόπτην Κρονίδην καθήμενον **μακρὰν** (χωριστὰ=ἄτερ) τῶν ἄλλων ἐπὶ τῆς ὑψηλοτάτης κορυφῆς **τοῦ πολ-** 500 **λᾶς ῥάχεις ἔχοντος** (: τοῦ πολυκορῦφου) Ὀλύμπου. **Καὶ εὐθύς** (=καὶ ὅα) ἐκάθισεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν αὐτὸν **διὰ τῆς ἀριστερᾶς** (=σκατῆ) ἐκ τῶν γονάτων, διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς λαβοῦσα (αὐτὸν) **κάτω ἀπὸ τὸν ἀνθερεῶνα** (ἦτοι ἀπὸ τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς κάτω σιαγόνης· ἀπὸ τὸ πηγούνη=ὑπ' ἀνθερεῶνος) [καὶ] ἱκετεύουσα ἔλεγε πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου ἀνακτα Δία.

«Ζεῦ πάτερ, εἰάν ἤδη ποτὲ μετὰξὺ τῶν ἀθανάτων σὲ ὠφέλησα ἢ λόγῳ ἢ ἔργῳ, ἐκτέλεσόν μοι τὴν ἐξῆς ἐπιθυμίαν· ἱκανο- 505 ποίησόν μοι τὸν υἱόν, ὅστις **ἐγεννήθη** βραχυβιώτατος, ἐκ τῶν ἄλλων [ἀνθρώπων]· **ἀλλ'** αὐτὸν τόρα ἰδοὺ προσέβαλεν ὁ βασιλεὺς

τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, διότι *ἔχει λάβει* (=ἔχει ἐλὼν) τὸ γέρας αὐτοῦ ὁ ἴδιος ἀφαιρέσας. Ἀλλὰ σὺ τοῦλάχιστον τίμησον αὐτόν, ὃ συνετὸ Ὀλύμπιε Ζεῦ· ἐν τούτῳ δὲ τῷ μεταξὺ (=τόφρα) *δίδε ἀκόμη* (=ἐπὶ τίθει) νίκην εἰς τοὺς Τρῶας *ἕως ὅτου* (=ὄφρα) οἱ Ἀχαιοὶ τιμήσωσι τὸν υἱόν μου *καὶ ἐξυψώσωσιν αὐτὸν διὰ*
510 *ἱκανοποιήσεως* (ἦ : καὶ πολλαπλασιάσωσιν αὐτοῦ τὴν ἱκανοποίησιν=ὀφέλλωσίν τε ἔ τιμῃ)».

Οὕτως εἶπε· πρὸς ταύτην δὲ οὐδὲν ἀπήντησεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεὺς, ἀλλὰ ἐπὶ πολὺν ἐκάθητο σιωπῶν. Ἡ δὲ Θέτις καθὼς ἔπιασε τὰ γόνατα, *οὕτω ἐκρατεῖτο καρφωμένη ἐπάνω του μὲ τὰς δύο χεῖρας* (=ὡς ἔχει' ἐμπεφυυῖα) καὶ ἐκ δευτέρου τὸν ἠρώτησε *πάλιν* «Εἰλικρινῶς (ἦ : ἀληθινὰ=νημερτὲς) *πράγματι* (=μὲν δὴ) ὑποσχέθητί μοι καὶ συγκατάνευσον ἢ *ἀρνήθητι*
515 (ἦ : εἶπε ὅχι=ἀπόειπε), διότι δὲν ὑπάρχει ἐπὶ σοῦ φόβος (: διότι δὲν ἔχεις σὺ κανένα φόβον=ἐπεὶ οὐκ ἔπει=οὐκ ἔπεστί τοι δέος), ἵνα καλῶς γνωρίζω, ὅποσον ἐγὼ μεταξὺ πάντων εἶμαι θεὰ εἰς τὸ *ἐπακρον περιφρονημένη* (=ἀτιμοτάτη)».

Πρὸς ταύτην *μετὰ μεγάλης βαρυθυμίας* (=μέγ' ὀχθήσας) εἶπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεὺς. «*Ναὶ ἀληθινὰ* (=ἦ δὴ) *θὰ ἔχωμεν πράγματα φοβερὰ καὶ τρομερὰ* (: θὰ ἔχωμεν σοβαρὰς ἱστορίας=λοιγία ἔργα) *διότι* (=ὄ τε=ὄτι τε) *θὰ μὲ βάλῃς* [διὰ τῆς παρακλήσεώς σου, τὴν ὁποίαν δὲν δύναμαι νὰ ἀποκρούσω] (=ἐφήσεις) *νὰ ἐχθρευθῶ* (ἦ : νὰ μαλλώσω=ἐχθροδοπῆσαι) πρὸς τὴν Ἥραν, ὅταν θὰ με ἐρεθίσῃ διὰ *πειρακτικῶν*
520 (: ὑβριστικῶν) λόγων. Αὕτη δὲ *καὶ οὕτω* (ἦ : καὶ ἄνευ ἀφορμῆς =καὶ αὐτῶς) πάντοτε μεταξὺ τῶν ἀθανάτων θεῶν μὲ ἐπιπλήττει *καὶ δὴ* (=καί τε) λέγει ὅτι ἐγὼ βοηθῶ τοὺς Τρῶας ἐν τῇ μάχῃ. Ἀλλὰ σὺ μὲν τώρα *πάλιν ἀπομακρύνθητι* (: ἀποχώρησον=ἀπόστιχε) μήπως *ἀντιληφθῇ* (: ἐννοήσῃ) τι ἢ Ἥρα· *εἰς ἐμὲ δὲ βεβαίως θὰ ὑπάρξῃ φροντίς διὰ ταῦτα* (ἦ : ἐγὼ δὲ βεβαίως θὰ φροντίσω περὶ τούτων), ἵνα ἐκτελέσω (αὐτὰ). *Ἐλα λοιπὸν εἰς τὰ σωστὰ δοκίμασον* (=εἰ δ' ἄγε), θὰ σοὶ ὑποσχεθῶ διὰ κατανεύσεως τῆς κεφαλῆς, *ἵνα εἶσαι ἀκραδάντως πεποι-*
525 *σμένη* (=ὄφρα πεποιθῆς) διότι ἔξ ἐμοῦ τοῦτο βεβαίως εἶναι ἢ *ἀσφαλεστάτη ἐγγύησις* ἐν ταῖς πρὸς τοὺς ἀθανάτους σχέσεσι.

διότι ὁ ἰδικός μου λόγος δὲν ἐπιδέχεται ἀνάκλησιν (ἤ: δὲν εἶναι εὐανάκλητος=οὐ γὰρ [ἔστι] ἔμὸν [ἔπος] πρὸς ἀνάκλητον) οὐδὲ εἶναι ἀπατηλός (ἤ: οὐδὲ εἶναι λόγος δυνάμενος νὰ ἀπατᾷ) οὐδὲ ἀνεκτέλεστος (: ἀνεκπλήρωτος) δι' ὅτι ἂν διὰ κατανύσεως τῆς κεφαλῆς βεβαιώσω». #

Εἶπε καὶ διὰ τῶν κυανομελάνων (ἤ: μαυροειδερῶν=καὶ κυανέησι) ὄφρυον ἐπένευσε (=ἐπὶ νεύσει) ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου· εὐθύς δὲ ἀπὸ τῆς ἀθανάτου κεφαλῆς οἱ ἀθάνατοι βόστρυχοι (ἤ: ἡ θεία κόμη=ἀμβρόσια χαιται) τοῦ ἄνακτος χυθέντες 530 ἐπάνω [τῶν νώτων] ἐκυμάτιζον (=ἐπερρώσαντο), ἐτράνταξε (: ἔσεισε=ἐλέλιξεν) δὲ τὸν μέγαν Ὀλύμπον. Οἱ δύο οὗτοι, ἀφοῦ τοιοῦτοτρόπως ἐσκέφθησαν, διεχωρίσθησαν· ἐκείνη μὲν ἔπειτα ἐπήδησεν ἀπὸ τοῦ λάμποντος Ὀλύμπου εἰς τὴν βαθεῖαν θάλασσαν, ὁ δὲ Ζεὺς μετέβη εἰς τὸ μέγαρον αὐτοῦ. Οἱ δὲ θεοὶ ἅπαντες (=ἅμα πάντες) ἠγέρθησαν ἐκ τῶν ἐδρῶν (: θρόνων) τῶν ἐνώπιον (=ἐναντίον) τοῦ πατρὸς αὐτῶν· οὐδὲ ἐτόλμησέ τις νὰ 535 ἀναμείνῃ [μένων ὡς ἦτο ἐπὶ τῆς ἔδρας του] αὐτὸν προσερχόμενον, ἀλλ' ἅπαντες ἐτάχθησαν πρὸς ὑπάντησιν. Οὕτω ἐκείνος μὲν ἐκάθισεν ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ θρόνου. ἀλλ' ἡ Ἥρα, ἐπειδὴ εἶδε [τὴν συνάντησιν], ἐνόησεν αὐτὸν (λιτότ.=οὐδέ μιν ἠγνοίησε=καὶ οὐκ ἠγνοίησέ μιν) ὅτι συνεσκέφθη σχέδια μαζί του (=συμφράσατό οἱ βουλὰς) ἢ λευκόπους Θέτις, ἢ θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος [Νηρέως]. Ἀμέσως διὰ δηκτικῶν λόγων ἔλεγε πρὸς τὸν Δία τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου.

540 «Τίς τόρα πάλιν (=τίς δὴ αὐτὸ) ἐκ τῶν θεῶν, πανούργε (: δόλιε) συνεσκέφθη σχέδια μαζί σου; Πάντοτε σοὶ εἶναι ἀρᾶστόν, ὅταν εἶσαι μακρὰν (=νόσφιν) ἀπὸ ἐμέ, ἐν ἀποκρύφοις διαβουλίαις νὰ λαμβάνῃς σκοτίους ἀποφάσεις· οὐδὲ ἔσῃ ποσῶς τὸ θάρρος μέχρι σήμερον (=πῶ) νὰ μοι εἴπῃς εἰλικρινῶς (=πρόφρων) οἰανδήποτε σκέψιν (: ἔπος) καὶ ἂν συλλάβῃς».

Πρὸς ταύτην δὲ ἀπήντα ἔπειτα ὁ πατήρ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν 545 θεῶν. Ἥρα μὴ δὰ ἔλπυε ὅτι θὰ γνωρίσῃ πάσας τὰς σκέψεις μου (=ἐμὸν μῦθον)· δύσκολον θὰ σοὶ εἶναι [νὰ γνωρίσῃς αὐτάς] (=χαλεπὸί τοι ἔσονται=χαλεπὸν τοι ἔσεται εἶδέναι), ἂν καὶ εἶσαι σύζυγός μου. Ἀλλ' ὅποιανδήποτε μὲν ἂν

είναι πρέπον (=ὄν μὲν κ' [ἢ] ἐπειχῆς) νὰ ἀκούη τις, οὐδεὶς τότε οὔτε ἐκ τῶν θεῶν οὔτε ἐκ τῶν ἀνθρώπων, θὰ μάθῃ ταύτην πρότερος [σοῦ]: ὁποιαδήποτε δὲ ἀπόφασιν θέλω νὰ λάβω ἐγὼ 550 μακρὰν τῶν θεῶν, σὺ μὴ ἐξέταξε ποσῶς (=μὴ τι διείρεο) μίαν πρὸς μίαν ταύτας (=ταῦτα ἕκαστα), μηδὲ ἐρεῦνα μετὰ περιεργίας.

Πρὸς τοῦτον δὲ ἀπήντα ἔπειτα ἡ μεγάλους ὀφθαλμοὺς ἔχουσα δέσποινα Ἥρα. «Τρομερώτατε Κρονίδη, ποῖος εἶναι ὁ λόγος οὗτος, τὸν ὁποῖον εἶπας (ἢ: τί εἶπας;) **Ναί, πρὸ πολλοῦ** (=καί λῖαν πάρος γε) οὔτε ἐξετάζω οὔτε μετὰ περιεργίας ἐρευνῶ, ἀλλὰ **μὲ μεγάλην ἡσυχίαν** (=μάλα εὐκηλός) βουλευέσαι ταῦτα, ἅτινα 555 θέλεις. Ἄλλὰ τώρα [ἔχω σπουδαίαν ἀφορμὴν νὰ ἐρωτῶ, διότι] **σφοδρὰ** (=αἰνῶς) φοβοῦμαι ἐν τῇ καρδίᾳ μου, μήπως σὲ παραπέιση ἢ λευκόπους Θέτις, ἡ θηγάτηρ τοῦ θαλασσοῦ γέροντος: διότι προινή βεβαίως ἐκάθισε πλησίον σου καὶ [σὲ] ἔλαβεν ἐκ τῶν γονάτων **ὑποπιεύω** (=δίω) ὅτι ἔδωκας **ἀληθινὴν** (:πραγματικὴν—ἐτήτυμον) τὴν συγκατάθεσίν σου εἰς αὐτήν, **τίνι τρόπῳ** (=ὡς) θὰ ἰκανοποιήσης τὸν Ἀχιλλέα, θὰ καταστρέψῃς δὲ πολλοὺς τῶν Ἀχαιῶν πλησίον τῶν πλοίων [των].

560 Πρὸς ταύτην δ' ἀποκρινόμενος εἶπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεὺς **«Θεότρελε** (:δαμονισμένη, ~~παράξενος~~=δαμονία) πάντοτε μὲ ὑποπτεύεσαι καὶ δὲν δύναμαι νὰ διαφύγω τὴν προσοχὴν σου, ἀλλ' ὅμως δὲν θὰ δυνηθῆς νὰ κατορθώσης τίποτε, ἀλλὰ **περισσότερον θὰ μισησθῆς ὑπ' ἐμοῦ** (ἢ: θὰ ἔβγης ἀπὸ τὴν καρδίαν μου τόσον περισσότερο, ὅσον περισσότερο ἐπιμένεις εἰς τὴν τακτικὴν σου αὐτήν). Τοῦτο [δὲ ὑπερπροκαλεῖ τὴν στενοχωρίαν σου] θὰ σοὶ εἶναι καὶ φοβερώτερον. Ἐὰν δὲ τοῦτο [**τὸ κατανεῦσαι με Θέτιδι ἐτήτυμον κλ.**] οὕτως ἔχει, **εἰς ἐμὲ [αὐτῶ] θὰ** 565 **εἶναι εὐάρεστον** (ἢ: εἰς ἐμὲ οὕτω φαίνεται, ὅτι εἶναι εὐάρεστον ἢ ἔτσι καὶ θὰ μ' ἀρέσκει). Ἄλλὰ κάθησο **σιωπηλῇ** (:ἡσυχῇ), πείθου δὲ εἰς τὴν συμβουλὴν μου, μήπως ἀληθῶς τότε δὲν σοῦ χρησιμεύσωσιν ὅσοι θεοὶ ὑπάρχουσιν ἐν Ὀλύμπῳ κατὰ τὸν [πρὸς σὲ] πλησιασμόν (ἐρχομόν) μου ὅταν ὄψω ἐπὶ σοῦ **τὰς βαρείας χεῖράς [μου]** (ἢ: τὰς χεῖράς μου, αἵτινες πᾶντοσι βαρεῖά, καλὰ, ὥστε νὰ μὴ ξεκολλῶνται—ἄ (ἐπιτατ.) **ἀπτοὺς χεῖρας.**)

Ταῦταν εἶπεν' ἐφοβήθη δὲ ἡ μεγάλους ὀφθαλμοὺς ἔχουσα
 δεσποῖνα Ἥρα καὶ εὐθύς ἐκάθητο σιωπηλὴ **δαμάσασα τὴν καρ-**
δῖαν τῆς (: πνίξασα τὸ πάθος τῆς καρδίας τῆς)· ἔδυσφόρησαν δὲ
 570 ἀνὰ τὸ μέγαρον τοῦ Διὸς οἱ ἐπουράνιοι θεοί. Ἐν τῷ μέσῳ δὲ
 αὐτῶν ὁ ἔξακουστός τεχνίτης Ἥφαιστος ἤρχιζε νὰ ὀμλῇ **ἐπιφέ-**
ρων (: προξενῶν) **εὐχαρίστησιν** (=ἐπίηρα) **εἰς τὴν μητέρα**
του (: χαριζόμενος τῇ μητρὶ) τὴν λευκοβορᾶχίονα Ἥραν.

«Ἀληθῶς ἤδη **ταῦδα ἐδῶ** (=ταῦδε) θὰ εἶνα ὀλέθρια πρά-
 γματα, οὐδὲ ἀνεκτὰ πλέον, ἐὰν δὲ ὑμεῖς οἱ **δύο** (αἰφῶ) ἔνεκα θνη-
 τῶν ἐρίζητε οὕτω, καὶ **θέτετε εἰς ἐνέργειαν** (: διεγείρετε=ἐλαύ-
 νετε) **θορυβῶδη λογομαχίαν** (=κολφὸν) ἐν μέσῳ τῶν ἀθανά-
 575 τῶν. **Οὐδὲ θὰ ὑπάρξῃ ποσῶς εὐχαρίστησις** (: καὶ δὲν θὰ
 εὐχαριστηθῶμεν ποσῶς) ἀπὸ τὸ λαμπρὸν γεῦμα (: συμπόσιον),
 ἀφοῦ **τὰ ἀποτροπᾶια** (=ἡ κακομοιριά, ἔρις=τὰ χειρόνια) ὑπε-
 ρισχύουσι. Ἄλλ' ἐγὼ **συμβουλευῶ** (=παράφημι) τὴν μητέρα ἂν
 καὶ μόνη ἔννοεῖ, **νὰ εὐχαριστῇ** (=ἐπίηρα φέσει) τὸν πατέρα
 μου Δία, ἵνα μὴ πάλιν [ὅπως καὶ ἄλλοτε πρότερον] φιλονικῇ,
 ἀναστατώσῃ δὲ πρὸς λύπην ἡμῶν τὸ συμπόσιον. Διότι ἐὰν βε-
 580 βαίως θέλῃ ὁ ἀστραπηβόλος Ὀλύμπιος νὰ ἐκτινάξῃ ἡμᾶς ἐκ τῶν
 ἔδρων [δύναται νὰ κίβη τοῦτο], διότι οὗτος εἶναι πολὺ ἰσχυρότατος.
 Ἄλλὰ σὺ πᾶνε τοῦτον μὲ γλυκὰ λόγια· ἀμέσως τότε θὰ μᾶς
 εἶναι ὁ Ὀλύμπιος ἴλεως (εὐμενής, φαιδρός). Οὕτω λοιπὸν
 εἶπε καὶ **ἀναπηδήσας** (=ἀναΐξας) **ἐνεχειρίζε** (=ἐν χειρὶ τίθει
 τῇ μητρὶ του ποτήριον **δίωτον** (=ἀμφικύπελλον) καὶ εἶπεν πρὸς
 αὐτήν.

585 «Κάμει ὑπομονήν, μῆτέρ μου, καὶ ἐγκατέρει **παρ' ὄλην σου**
τὴν λύπην (: καὶ περ λυπομένη=κηδομένη περ), [διότι φοβοῦ-
 μα] μήπως σέ, **ἥτις [μοῦ] εἶσαι λιαν προσφιλῆς** (: τὴν ὁποίαν
 παρὰ πολὺ ἀγαπῶ) ἴδω πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου δερνομένην·
 τότε δὲ δὲν θὰ δυνηθῶ ποσῶς **παρ' ὄλην τὴν θλῦπίν μου**
 (: καὶ περ δυσφορῶν, λυπούμενος=ἀχνύμενός περ) νὰ σε βοη-
 θήσω· διότι **εἶναι δεινὸν νὰ ἀντιτάσσηται τις** [=ἀσφαλῆος
 ἀντιφέρεσθαι (συντ. προσ.)=ἀσφαλῆον ἀντιφέρεσθαι (ἀπρος.)].
 590 Διότι καὶ ἄλλοτε πρὸς τὸν Ὀλύμπιον ἤδη, **ἐνῶ ζωηρῶς ἐπεθύ-**
μουν (=μεμαῶτα) ἐγὼ νὰ [σε] βοηθῶ, **συλλαβὼν ἐκ τοῦ ποδός**

(=~~ταταγών~~), [με] ἔροισεν ἐξ τοῦ θείου κατοφλίου. Ἐφερόμην δὲ **πα-
νημέριος** (: καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν=~~παν ἡμῶ~~) [ἐπὶ τοῦ δοῦλον-
τος], σὺν τῇ δύσει ὅμως τοῦ ἡλίου κατέπεσον εἰς τὴν Λήμνον,
ὀλίγη δὲ ἀκόμη ζωὴ ὑπῆρχεν ἐν ἐμοί. Ἐνταῦθα **εὐθύς μόλις
ἔπεσον** (=ἄφασ πεσόντα) **μὲ ἔλαβον** (μὲ ἐσῆκωσαν ἐπιμελῶς,
μὲ ἐπεριποιήθησαν=~~κομίσαντό με~~) ἄνδρες, Σίντιες.

595 Οὕτως εἶπεν, ἐμειδίασεν δὲ ἡ θεά, ἡ λευκοβραχίων Ἥρα·
μειδιάσασα δὲ ἐδέχθη παρὰ τοῦ παιδός τῆς εἰς τὰς χεῖρας (αὐτῆς)
τὸ ποτήριον. Οὗτος δὲ εἰς ὄλους τοὺς ἄλλους θεοὺς **ἐκ δεξιῶν
(ἀρχίτας**=ἐνδέξια) ἐκέρινα γλυκὺ νέκταρ ἀντλῶν ἀπὸ τὸν κρα-
τήρα. Εὐθύς δὲ ἀκατάπαντος γέλωτος ἠγέρθη μεταξὺ τῶν μακα-
600 ρίων θεῶν, ὡς εἶδον τὸν Ἡφαιστον **νὰ πνευστιᾶ** (: νὰ
ἀσθμαίνῃ=~~ποιπνύοντα~~) ἀνὰ τὸ μέγαρον.

Οὕτω τότε μὲν **καθ' ὅλην [τὴν λουπήν] ἡμέραν** (=πρόπαν
ἡμῶ) μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου εὐωχοῦντο, οὐδὲ ἔστερεῖτο ἡ
καρδία (αὐτῶν) τῆς ἀναλόγου [τῇ ὀρέξει] μερίδος, **οὔτε μὰ τὴν
ἀλήθειαν** (=οὐ μὲν) [ἐστερεῖτο] τῆς περικαλλοῦς φόρμιγγος
(ἦτοι τῆς μουσικῆς), τὴν ὁποίαν **ἐκράτει εἰς τὰς χεῖρας**
(: ἔπαξε) [οὔτε μὰ τὴν ἀλήθειαν] καὶ τῶν Μουσῶν (ἦτοι, τῶν
ἀσμάτων), αἵτινες ἔψαλλον δι' ὥραίας φωνῆς **διαδεχομέναι ἢ
μία τὴν ἄλλην** (=ἐναλλάξ, ἐκ περιστροφῆς=~~ἀμειβόμεναι~~.)

605 Ἄφου δὲ ἔδυσε τὸ λαμπρὸν φῶς τοῦ ἡλίου, οἱ μὲν [ἄλλοι
θεοὶ] ἐπιθυμοῦντες **νὰ κατακλιθῶσι** (=κακχείοντες) ἀπῆλθον
ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον [αὐτοῦ], **δοπον** ὁ ἐξακουστός **ἀμφιδέξιος** (=
ἀμφιγῆσις) Ἡφαιστος εἶχε κατασκευάσει **μὲ τὰς σοφὰς γνώσεις
του** (=ἰδίῃσιν προκρίσεισιν) εἰς ἕκαστον δῶμα. Ὁ δὲ ἀστραπηβό-
λος Ὀλύμπιος Ζεὺς **ἐπορεύετο** (=ἦτε) εἰς τὴν κλίνην του, ἐνθα
610 πρότερον ἐκοιμᾶτο, ὡσάκας αὐτὸν κατελάμβανε γλυκὺς ὕπνος·
ἐκεῖ, ἀφουῦ ἀνέβη, κατεκλίθη, πλησίον δὲ [~~αὐτοῦ κατεκλίθη~~] ἡ
χορυσόθρονος Ἥρα.

ΤΕΛΟΣ ΡΑΨΩΔΙΑΣ Α.

~~Σπυρίδων Παπαδόπουλος~~
Σπυρίδων Παπαδόπουλος
Σπυρίδων Παπαδόπουλος

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΡΩΣΣΗ

ΟΔΟΣ ΑΓΙΑΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ & ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ
(Παρά τὸ Μητροπολιτικὸν μέγαρον)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐκδοθεῖσαι πωλοῦνται ἐν τῷ Οἴκῳ ἡμῶν αἱ κάτωθεν σχολικαὶ μετα-
[φράσεις

ΙΩΑΝ. Θ. ΡΩΣΣΗ	1) ΚΟΡΝΗΛΙΟΥ ΝΕΠΩΤΟΣ.	Δραχ.	2.50
>	>	2) Γ.Ι.ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΒΕΛΛΙ CIVILIS	> 2.50
>	>	3) ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ Α.	> 2.50
>	>	4) > ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α.	> 2.50
>	>	5) > ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ.	> 2.50
>	>	6) > ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ζ.	> 2.50
>	>	7) ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΚΡΙΤΩΝ	> 2.50
>	>	8) ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΒΙΒΛ. Α.	> 6.—
>	>	9) > > Β.	> 4.—
>	>	10) ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΙ.	> 3.—
>	>	11) ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗ.	> 3.—
>	>	12) > ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ	> 3.—
>	>	13) ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ Ο—Ω	> 7.50
>	>	14) ΛΥΣΙΟΥ	> 3.—
>	>	15) ΕΙΔΥΛΛΙΩΝ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ	> 4.—

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΑΧΙΣ

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕ